

Vlaamse Coördinatieopdrachten 2018

Gouverneur Carl Decaluwé, provincie West-Vlaanderen

Voorwoord

Voor West-Vlaanderen zijn de natuur, het polderwaterstelsel en de Noordzee belangrijke karakteristieken voor de economische activiteiten en de maatschappelijke behoeften binnen de provincie. De troeven van vruchtbare polderakkers, de kustzone en grote KMO-bedrijvigheid onder meer rond het agrofoodcomplex omvatten ook heuse maatschappelijke uitdagingen voor de toekomst. Het klimaatdiscours omvat veel meer dan milieuproblemen. Er is ook het grote belang van collectieve actie.

Het is voor mij een erezaak dat West-Vlaanderen een nette provincie is, zonder zwerfvuil. Toerisme is belangrijk. Gastheerschap stroomt samen met een mooie, nette omgeving. Zwerfvuil heeft nefaste effecten voor de landbouw en de natuur.

2018 was een jaar met een aantal lopende West-Vlaamse coördinatieprojecten, zoals het Natuurinrichtingsproject De Blankaart en met de afronding van de uitbreidingswerken van het Zwin. Ook werden er nieuwe projecten opgesteld zoals de Oudlandpolder. Hier wordt geanticipeerd op de realiteit van de waterschaarste tijdens de zomers, door infrastructurele, ruimtelijke en organisatorische aanpassingen aan het waterpeil in het gebied met meer waterbuffering. In West-Vlaanderen kennen we onze troeven. Er is tevens een aangroeiend bewustzijn en een verder groeiende samenwerking om antwoorden te bieden voor de uitdagingen waarvoor we staan.

Ik dank de leden van de Vlaamse regering, de Vlaamse overheid, het provinciebestuur en alle lokale besturen en andere partners voor het vertrouwen dat in mij en mijn Vlaamse dienst van de gouverneur wordt gesteld inzake de uitvoering van de coördinatieopdracht.

Carl Decaluwé
Gouverneur van West-Vlaanderen

Inhoud

Integraal waterbeleid.....	3
Klankbordgroep waterbalans kuststreek.....	3
Waterschaarste.....	5
Opdracht gouverneur	11
Situering werkingsgebied.....	12
Invulling coördinatieopdracht.....	13
Zwerfvuil	16
Handhavingsweek.....	16
Wielrennen	21
Secundaire scholen	24
Actieplan woonwagenbewoners	26
Stuurgroep Natuurinrichtingsproject De Blankaart.....	27
Stuurgroep Raamakkoord antiverziltingsmaatregelen bij Zwinuitbreiding.....	30
Planbegeleidingsgroep landinrichtingsproject Zwinpolders en landinrichtingsplan Nieuwe Watergang	33
Landinrichtingsproject Zwinpolders	34
Het landinrichtingsplan Nieuwe Watergang.....	35
Internationale Zwincommissie.....	36
T.OP Kustzone	37
Complex Project Kustvisie.....	39
Noord-Frankrijk.....	41
De EGTS Eurometropool Lille-Kortrijk-Tournai	42
De EGTS West-Vlaanderen/Flandre-Dunkerque-Côte d’Opale	43
Contacten met diverse personen, overheden en diensten	44
Het Vlaams Interbestuurlijk Coördinerend Overleg Ruimtelijke Ordening (VICORO)	44
Milieuzaken.....	45

Integraal waterbeleid

Klankbordgroep waterbalans kuststreek

In opdracht van de provincie West-Vlaanderen voerde het studiebureau Antea een studie uit die de watervraag en het aanbod aan water analyseert specifiek voor de kustregio (kustlijn, polders, hinterland). De kustvlakte kenmerkt zich onder meer door een intensieve landbouw en een seizoensgebonden toerisme. Beide activiteiten zijn afhankelijk van de beschikbaarheid van water en de kwaliteit ervan.

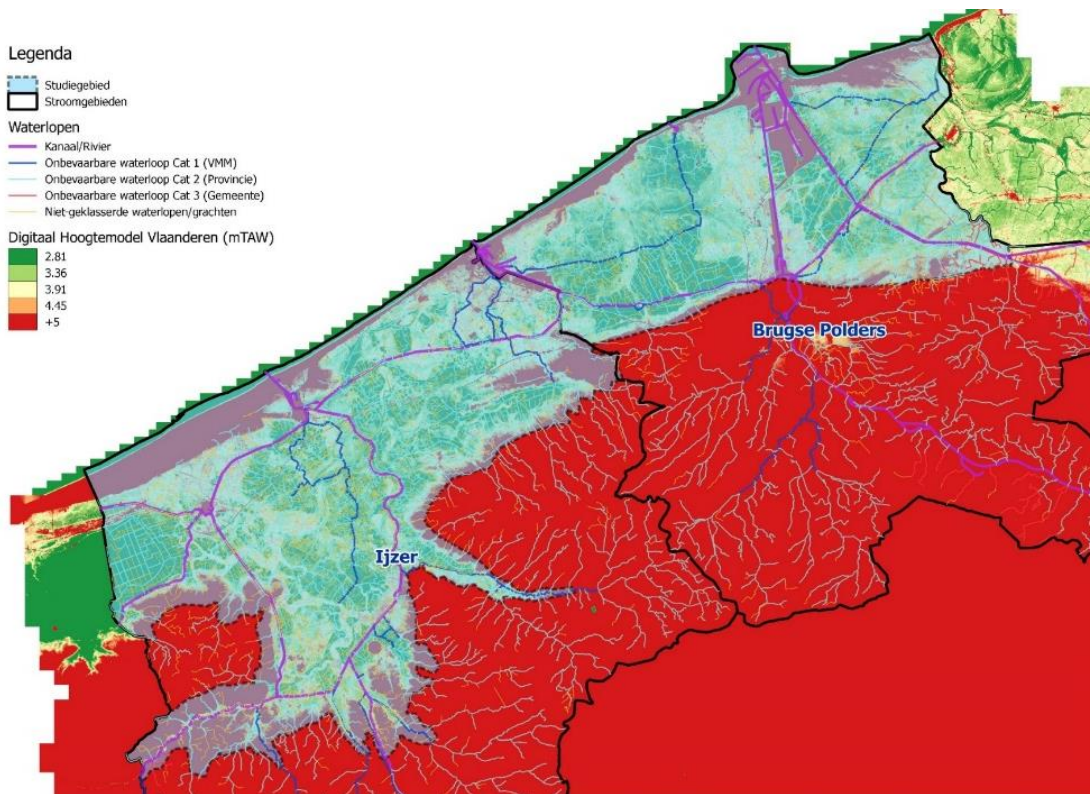
De studie met als officiële titel “Waterbehoefte, -gebruik en -aanbod analyse van de kuststreek” kadert in het Europese SCAPE-project (Shaping Climate Change Adaptive PlacEs) dat tot oplossingen wil komen voor watermanagementproblemen veroorzaakt door klimaatwijzigingen. Het wil kustlandschappen in staat stellen zich beter te wapenen tegen en aan te passen aan de klimaatverandering.

De ervaringen met droogte en verzilting in 2017 in West-Vlaanderen maakten de klimaatwijziging heel zichtbaar. De provincie West-Vlaanderen wenste vanuit een studie naar de huidige en toekomstige waterbehoeften en noden een brede en diepgaande onderbouwing te hebben om haar beleid beter af te stemmen op toekomstige ontwikkelingen.

De studie had een looptijd van 1 jaar (november 2017 – november 2018) en omvatte zes deelopdrachten:

- Inventarisatie en verzamelen van beschikbaar materiaal;
- Ontwikkelen van een methodologie voor het in kaart brengen van het watergebruik, de waterbehoefte en het wateraanbod;
- Analyse waterverbruik en de waterbehoefte in de huidige toestand voor de verschillende gebruikers zoals landbouw, toerisme, kustbewoners, industrie, scheepvaart, ... ;
- In kaart brengen water aanbod huidige toestand (zowel voor gebiedseigen als gebiedsvreemd water);
- In kaart brengen prognose water behoefte in 2100;
- Voorstellen instrumenten en afwegingskader voor water allocatie in tijden van droogte.

De afbakening van het studiegebied richt zich op de geografische polders, gedefinieerd als de gebieden 5 meter onder de laagwaterlijn.

De opvolging en begeleiding verliep via een stuurgroep en een klankbordgroep. De gouverneur nam deel aan de klankbordgroep, die drie keer bijeenkwam.

Een eerste sessie vond plaats op 27 november 2017 in het streekhuis Kust. Er was een duiding van de studie en inventarisatie van beschikbare informatiebronnen. Op 21 juni 2018 was er aandacht voor de methodologie en de eerste resultaten over de huidige waterbeschikbaarheid en –behoefte alsook een gedachtewisseling over de toekomstige waternoden. Tijdens de derde klankbordgroep op 13 november 2018 lag de focus op de huidige beschikbaarheid van oppervlaktewater en drinkwater en de prognoses. Verder gaven de deelnemers denkrichtingen aan voor maatregelen, instrumenten of beleidskeuzes om om te gaan met periodieke tekorten versus periodieke overschotten aan water.

De studie is afgerond op 30 november 2018. De resultaten maken het voorwerp uit van een studiedag in het voorjaar van 2019. Het onderzoeksrapport bevat verder een set beleidsaanbevelingen, die aan bod komen in de bekkenbesturen van zowel de Brugse Polders en IJzer. In het bekkenbestuur zetelen naast vertegenwoordigers van diverse beleidsdomeinen van het Vlaams Gewest, waterbeheerders van gewest, provincie, polders en gemeentelijke mandatarissen.

Waterschaarste

De weergoden schreven de voorbije zomers voor heel wat boeren en tuinders een heus rampscenario. 2018 was al de derde opeenvolgende zomer die erkend werd als landbouwramp. Voor de schade aan de teelten is er slechts een gedeeltelijke tegemoetkoming en de uitbetaling laat doorgaans lang op zich wachten. Een (extreme) weersverzekering is er nog niet.

Na de wateroverlast in 2016 bleef het in het voorjaar van 2017 in West-Vlaanderen uitzonderlijk droog. Uitzonderlijk betekent dat zo'n droge periode maar eens in de twintig jaar voorkomt. Gecombineerd met hoge temperaturen en de (verhoogde) vraag naar oppervlaktewater voor beregening van gewassen, daalden de waterpeilen van de waterlopen op verschillende plaatsen onder het minimumpeil. Om de drinkwatervoorziening voor mens en dier te vrijwaren, volgde vanaf juni 2017 een verbod om water uit de waterlopen op te pompen. Eerst in de Westhoek, waar de droogteproblematiek het meest nijpend was. Het captatieverbod deinde uit, zelfs provinciegrensoverschrijdend. In 2018 was het zelfs in alle Vlaamse gemeenten uitzonderlijk droog. Het enige goede aan deze snelle opeenvolging van crisissen is de 'sense of urgency' om tot een geïntegreerde aanpak te komen en zich te wapenen tegen deze weersextremen.

West-Vlaamse bouwstenen van een Vlaams droogtebeleid

Klimaatverandering wekt droogteperiodes in de hand. De extreme droge zomer van 2018 kan een normale zomer worden in de toekomst. Klimaatexperts waarschuwen er al langer voor. Toen we in West-Vlaanderen in 2017 de gevolgen van de langdurige droogte ondervonden, bleek er nochtans geen draaiboek of (provinciaal) noodplan waterschaarste beschikbaar.

Om de gevolgen van de waterschaarste te beperken, installeerde ik in West-Vlaanderen een overlegstructuur met vertegenwoordiging van het provinciebestuur, de waterbeheerders, de landbouworganisaties en INAGRO. Later werden ook de drinkwaterproducenten en de watercoördinator van het Departement Landbouw & Visserij aan dit overleg toegevoegd. Samen met de communicatie van de besluitvorming gaf ik feedback aan de gemeenten, de politiediensten, de collega-gouverneurs en de bevoegde minister. We installeerden een provinciaal informatiepunt en in de media verscheen regelmatig een update. De aanpak in West-Vlaanderen is zo ad hoc ontstaan en vormgegeven in overleg met de betrokken partners. De ervaringen en aanbevelingen gaten we in een evaluatierapport en bezorgden we aan de bevoegde ministers.

Na de droogteperiode van 2017 stelde minister Joke Schauvliege de Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid (CIW) aan als droogtecoördinator en ze gaf de opdracht om een droogteplan uit te werken. Een draaiboek crisisbeheer bij droogte is in ontwikkeling en voorstellen voor structurele maatregelen krijgen een plaats in de volgende stroomgebiedbeheerplannen (2022-2027) en de derde waterbeleidsnota (2020-2025). Vlaanderen minder kwetsbaar maken voor droogte vormt de doelstelling van deze integrale aanpak.

Het is een open deur intrappen dat er in tijden van crisis nood is aan overleg en afstemming. Op 22 juni 2018 was er een eerste bijeenkomst van de Vlaamse Droogtecommissie. Voor drinkwater is een escalatieschema uitgewerkt. Samen met andere indicatoren van het KMI (huidige neerslag en voorspelde neerslag) en van onze waterbeheerders is er een evaluatie van de waterbeschikbaarheid en de algemene droogtetoestand. Bij een negatieve evolutie van de droogte zijn er in elke provincie beperkende maatregelen mogelijk.

Onze bevindingen tijdens de droogteperiode van 2017 onderschreven de nood aan accurate informatie, dus een betere, meer systematische monitoring van onze waterbeschikbaarheid, maar ook van de waterkwaliteit. Ik verwijs naar de geleidbaarheid van het water in onze waterlopen en de vaststelling dat heel wat vee water dronk dat niet geschikt was voor consumptie. De richtwaarden zijn in bepaalde gebieden van West-Vlaanderen toen met de helft overschreden, zonder dramatische gevolgen voor het vee. Ook onze natuur herstelde (onverwacht) snel na de droogteperiode. Meer monitoring, het visualiseren van deze informatie en deze van interpretatie voorzien, was toen een door ons geformuleerde aanbeveling. Het pilootproject 'water-internet', gedemonstreerd op 10 juli 2018 in het kasteeldomein De Blankaart, is alvast veelbelovend. Het is een initiatief van VITO, De Watergroep, Aquafin, Imec en Vlakwa, om te komen tot een grootschalige meetinfrastructuur van sensoren, met real-time beschikbaarheid van gegevens. Ook een koppeling tussen de beschikbaarheid van water en de behoefte per teelt of industrietak biedt een meer objectieve basis om beslissingen met een economische of ecologische impact te nemen.

Water moet dichtbij voorradig zijn voor teelten met een grote waterbehoefte. Niet elk perceel is gelegen langs een waterloop en het oppompen van grondwater is vergunningsplichtig. De droogteperiode van 2017 zet landbouwers aan om te investeren in eigen strategische watervoorraden. Ook stimuleert de provincie West-Vlaanderen de samenwerking met eigenaars-landbouwers voor de aanleg van spaar- en bufferbekkens op privéterrein. Er is sinds 2017 een duidelijk bewustzijn van het belang van voldoende kwalitatief water. Enkele projecten zijn opgestart om ook het waterverbruik te verminderen. Voor de teelt van aardappelen en bloemkolen is de beregeningshaspel nog courant, terwijl druppelirrigatie efficiënter is.

Droogtemaatregelen in 2018

Terwijl het in 2017 enkel in West-Vlaanderen uiterst droog was, trof de droogteperiode tijdens de zomer van 2018 gans Vlaanderen. Het vormde meteen de vuurdoop voor de indicatorenset om de droogtetoestand te beoordelen.

De gevolgen van de droogte in 2018 lieten zich iets later tijdens de zomer voelen. Vanuit de ervaringen na 2017 namen waterbeheerders zelf preventieve maatregelen. Zo probeerde De Vlaamse Waterweg al sinds juni het water in de kanalen en bevaarbare waterlopen maximaal vast te houden en werd er niet meer geloosd naar zee.

In 2017 deden landbouwers nog uitzonderlijke inspanningen om hun teelten te redden. De hoge factuur indachtig, was het watertransport veel geringer in 2018 en gebeurde het beregenen al meer doordacht of zelfs helemaal niet.

Aanhoudende droogte en hoge temperaturen vergden toch bijkomende maatregelen. Het waterverbruik bleef hoog. De oproep tot spaarzaam gebruik van leidingwater en het advies om enkel 's nachts te beregenen kende beperkt succes. Mensen houden te weinig rekening met waarschuwingen van een dreigend watertekort.

De reactieve indicatoren om de waterschaarste- en droogtetoestand te beoordelen waren nog maar geïnventariseerd. Toch daagde de situatie uit om vanuit de risicoanalyse en een weging van de indicatoren tot een gepaste risicobeslissing te komen. Enkele indicatoren waren onvolledig op Vlaams niveau, waardoor een opschaling naar een crisissituatie op zich liet wachten.

In West-Vlaanderen schakelden we een versnelling hoger. Als eerste provincie organiseerden we een regionaal overleg met de crisiscel en kwamen we tot beperkende maatregelen in watergebruik. Andere provincies volgden. Er kwam een captatieverbod voor alle onbevaarbare waterlopen en verbod op gebruik van leidingwater voor het wassen van de auto of het sproeien van het gazon. Voor andere watertypes zoals regenwater werd het gebruik ervan enkel tijdens de warmste momenten van de dag beperkt. Eerst tussen 8u en 20u, nadien is dit versoepeld naar een sproeiverbod tussen 10u en 18u. De aanpak van waterschaarste vergt een gezamenlijke inspanning: gebruiksbeperkingen waren van toepassing op iedereen, zowel particulieren, overheden, ondernemingen als land- en tuinbouwbedrijven.

Maatwerk blijft belangrijk. De provinciale bijeenkomsten zetten dit duidelijk in de verf. De waterbehoefte is verschillend afhankelijk van de regio en de periode van het jaar. In vergelijking met 2017 was er in 2018 wel een indicatief afwegingskader om het water te verdelen. De droogteperiode van 2018 inspireert om de prioritering van de watervoorziening verder te verfijnen. Op mijn vraag bundelden de West-Vlaamse polderbesturen en de VMM hun krachten om de frequentie van de geleidbaarheidsmetingen op te voeren en korter op de bal te spelen bij stijgende zoutwaarden.

De blauwalgenproblematiek vormde in 2018 een bijkomende uitdaging voor de waterbevoorrading. Vanaf begin augustus zorgde de aanwezigheid van (potentieel) toxische blauwalgen in het Kanaal Roeselare-Leie en het Kanaal Gent-Oostende voor een captatieverbod en een verbod op zachte vormen van recreatie. Ook heel wat vijvers en onbevaarbare waterlopen werden getroffen door blauwalgenbloei. Bijkomend wetenschappelijk onderzoek zal toelaten om de maatregelen bij blauwalgenbloei te diversifiëren.

Handhaving bij waterschaarste

Een waterbeheerder kan in eigen bevoegdheid afgeleverde captatievergunningen intrekken. Een polderbestuur heeft twee instrumenten om zelf te handhaven: *het algemeen politiereglement (KB 1958)* en een *bijzonder politiereglement goedgekeurd door de Algemene Vergadering*. In West-Vlaanderen beschikt enkel de Nieuwe Polder van Blankenberge over zo'n politiereglement. Handhaving door polderbesturen is hier dus beperkt.

Als hoofd van de bestuurlijke politie kan de burgemeester bij calamiteiten (extreme droogte, vervuiling, ...) gebruik maken van zijn bevoegdheden in kader van openbare orde (veiligheid, rust en gezondheid). Zij kunnen, ondanks een afgeleverde captatievergunning, elke maatregel nemen om de situatie te bedwingen. Dit is (hoofdzakelijk) geregeld in art. 134-135 van de Nieuwe Gemeentewet. Eventueel zijn gemeentelijke administratieve sancties mogelijk.

Bij een regionale problematiek (of op vraag van het lokale bestuur zelf), is een gecoördineerde aanpak mogelijk door de gouverneur. De rechtsgrond om op te treden, is dan art. 128 van de provinciewet, ofwel de bevoegdheid van de gouverneur om de openbare orde te handhaven in de eigen provincie. Een politiebepaling met strafbepalingen maakt het uitvoerbaar. Overtreders riskeren een boete van 200-1600 euro of een gevangenisstraf van 8-14 dagen.

Om landbouwers toe te laten zich op een alternatieve manier te bevoorraden, was er zowel in 2017 als in 2018 een zoektocht naar private waterbronnen. Gezien nagenoeg alle stilstaande wateren in direct contact met bodem of ondergrond staan, is voor de winning ervan een grondwatervergunning

nodig. De aflevering van deze vergunning via de normale procedure is niet mogelijk op korte termijn. Via politiebepsluit maakte ik een tijdelijke uitzondering op de vergunningsplicht. Een aanbeveling kan zijn om een “versnelde” procedure uit te werken voor periodes dat er een acute nood is aan water met de nodige garanties dat er geen verschuiving van het probleem optreedt, zoals een negatieve impact op de verziltingstoestand van het grondwater. Uit de put De Kluiten te Roksem werd in 2018 dankzij het politiebepsluit 1879m³ water afgenomen. Voor andere watervoorraden was het zoutgehalte te hoog of de waterkwaliteit onzeker. Aquafin stelde in West-Vlaanderen negen riool- en waterzuiveringsinstallaties (Oostende, Brugge, Woumen, Ieper, Roeselare, Waregem, Harelbeke, Knokke en Tielt) open voor afname van effluent.

Besluitvorming, handhaving en communicatie zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. De ervaringen tijdens de droogteperiode van 2017 leidden tot een aangepaste aanpak in 2018. Eenvoudige, heldere besluitvorming aangevuld met richtlijnen voor de toezichthouders waren bedoeld om de interpretatieproblemen op het terrein te beperken. Een overzicht van de besluitvorming en een veelgestelde vragenlijst kwamen online op het provinciaal informatiepunt www.west-vlaanderen.be/waterschaarste.

Dit informatiepunt vulde een duidelijke behoefte in en kwam online op 18 juli 2018. Begin september stond de teller op 13.786 unieke bezoekers. De evaluatie leerde dat de informatie goed gelezen werd (gemiddeld verbleef de gebruiker meer dan 4 minuten op de webpagina) en men de informatie vond die men zocht (in 78% van de bezoeken was deze pagina de laatste pagina die men aanklikte).

Het streven naar eenduidige communicatie blijft een belangrijke uitdaging. Elke neerslagperiode, hoe beperkt ook, leidt bij velen tot de perceptie dat gebruiksbepkingen overbodig zijn. De afzonderlijke communicatie door verschillende waterbeheerders wekte verwarring. Door het werken met kleurcodes was er in de zomer van 2018 een oproep tot spaarzaam watergebruik in West-Vlaanderen behalve in enkele kustgemeenten, waar de drinkwatervoorziening gebeurt via IWVA en AGSO Knokke-Heist.

Besluitvorming

De provinciale crisiscel waterschaarste kwam in 2018 bijeen op 12 juli, 19 juli, 25 juli, 1 augustus en 17 augustus. Op 17 september vond een evaluatievergadering van de aanpak van de droogteperiode van 2018 plaats. De crisiscel is samengesteld uit vertegenwoordigers van waterbeheerders, belangenorganisaties en experts.

Op Vlaams niveau beoordeelt de CIW-projectgroep waterschaarste- en droogterisicobeheer, de reactieve indicatoren. Na een opschaling op 26 juni naar een fase van waakzaamheid besloot de gouverneur van West-Vlaanderen tot de organisatie van een provinciale crisiscel op 12 juli. Door dit initiatief werd op Vlaams niveau een bijkomende projectgroep georganiseerd op 12 juli (naast de bijeenkomsten op 5 juli en 23 juli) en week daarmee af van de vergaderfrequentie in een waakzaamheidsfase die slechts 2-wekelijks is. Ook al kleurden enkele deelindicatoren al op status ‘alarm’, toch kwam er op Vlaams niveau op 5 juli en 12 juli geen opschaling naar beperkende maatregelen in watergebruik.

Tijdens het provinciaal overleg op 12 juli kwam het advies van de Vlaamse projectgroep aan bod. Er was eensgezindheid om het waterverbruik te verminderen, zonder verbodsbepalingen. Een oproep tot spaarzaam gebruik van water kreeg de voorkeur en voor het peilbeheer van de bevaarbare waterwegen volgde de afspraak om de bevloeiing naar de polderwaterlopen stop te zetten. Het effect van deze maatregel maakte deel uit van een vervolgoverleg op 19 juli. De aanhoudende droogte en hoge temperaturen en het beperkte succes van de oproep tot spaarzaamheid, maakten gebruiksbeperkingen op 19 juli noodzakelijk.

Op 22 juni 2018 is op Vlaams niveau de Droogtecommissie geïnstalleerd. De gouverneur van West-Vlaanderen vertegenwoordigt er alle Vlaamse gouverneurs. De Droogtecommissie kwam nog bijeen op 24 juli 2018 en 17 augustus 2018. Haar rol is adviserend in de besluitvorming.

Een overzicht van de besluitvorming door de gouverneur van West-Vlaanderen is hieronder weergegeven. Verder namen waterbeheerders maatregelen binnen hun bevoegdheden alsook gemeenten. Zo was er in de Spuikom van Oostende geen recreatie mogelijk tussen 22 en 29 augustus door blauwalgen. In Koksijde en Nieuwpoort vaardigden de burgemeesters ook een politiebepaling uit door de aanwezigheid van potentieel toxische blauwalgen.

.Nr	Datum	Besluit	Opheffing
1	19/7/2018	Captatieverbod onbevaarbare waterlopen, gebruiksbeperkingen drinkwater en andere watertypes	2/8/2018
2	19/7/2018	Kampvuurverbod in West-Vlaanderen en rookverbod in natuurdomeinen	23/8/2018
3	1/8/2018	Captatie- en recreatieverbod Kanaal Roeselare-Leie	28/9/2018
4	2/8/2018	Captatieverbod onbevaarbare waterlopen, gebruiksbeperkingen drinkwater en andere watertypes – aanpassing uren	17/8/2018
5	3/8/2018	Captatie- en recreatieverbod Kanaal Gent-Oostende (zone Beernem – Brugge)	17/8/2018
6	17/8/2018	Captatieverbod onbevaarbare waterlopen behalve de Mandel en de Gaverbeek	13/9/2018
7	17/8/2018	Captatie- en recreatieverbod Kanaal Gent-Oostende – uitbreiding met zone Brugge-Oostende	23/8/2018
8	23/8/2018	Captatie- en recreatieverbod Kanaal Gent-Oostende – inkrimping tot Hoge Plassendalebrug	31/8/2018
9	23/8/2018	Captatie- en recreatieverbod Kanaal Ieper-IJzer	17/9/2018
10	23/8/2018	Opheffing kampvuurverbod in West-Vlaanderen en rookverbod in natuurdomeinen	
12	31/8/2018	Opheffing captatie- en recreatieverbod Kanaal Gent-Oostende	
13	13/9/2018	Opheffing captatieverbod onbevaarbare waterlopen	
14	17/9/2018	Inkrimping captatie- en recreatieverbod Kanaal Ieper-IJzer tot middenpand (Boezinge Dorp tot Boezinge-Sas)	
15	28/9/2018	Inkrimping captatie- en recreatieverbod Kanaal Roeselare-Leie tot zone tussen Schaapbrug in Roeselare en sluis in Ooigem (Leie)	
16	23/10/2018	Opheffing captatie- en recreatieverbod Kanaal Ieper-IJzer zone middenpand	
17	26/10/2018	Opheffing captatie- en recreatieverbod Kanaal Roeselare-Leie zone Schaapbrug Roeselare – sluis Ooigem	

Handhaving

Er was een oproep aan de toezichhouders om vooral sensibiliserend op te treden. De gouverneur vroeg verder om gerichte toezichten te registreren, samen met de meldingen, uitgevoerde interventies en vaststellingen van overtredingen. De rapportering geeft voor de periode juli-september 2018 het volgende overzicht:

West-Vlaanderen (19 juli – 19 september)

64 **geregistreerde** gerichte toezichten

36 interventies na meldingen

10 **geregistreerde** mondelinge waarschuwingen

10 processen-verbaal

Opdracht gouverneur

De minister bevoegd voor Omgeving, Natuur en Landbouw gaf op 29 mei 2017 de opdracht aan de gouverneur om een visievormingsproces te begeleiden voor de stroomgebieden van de Noordede en de Blankenbergse Vaart.

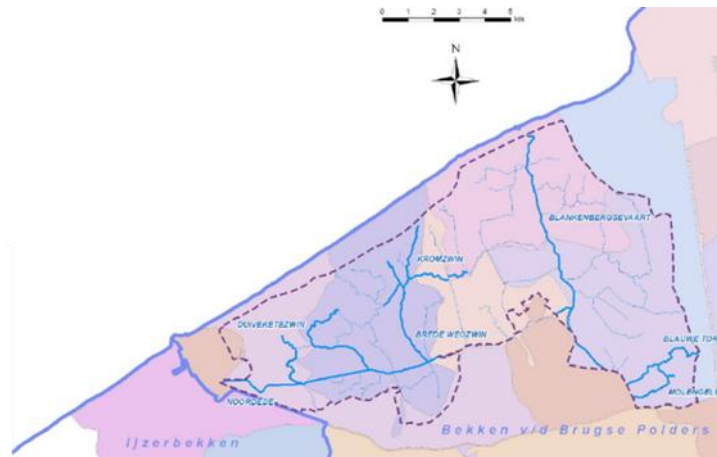
In het Bekkenbestuur van de Brugse Polders stond de overstromingsproblematiek in Bredene al meermaals op de agenda en bleken de visies van de waterbeheerders verschillend. Het breed opentrekken van deze discussie biedt meer mogelijkheden om op de gevolgen van de klimaatverandering in te spelen in het achterliggende poldergebied.

De doelstelling van de opdracht van de gouverneur is te komen tot een gezamenlijke visie voor het beheer en inrichting van het gebied van de Oudlandpolder. Dit omvat het definiëren van een aantal basisprincipes en hierover een overeenkomst bereiken in een raamakkoord.

De gouverneur voerde bilaterale gesprekken met de betrokken partners en stelde een werknota op met basisprincipes. Een stuurgroep buigt zich in het voorjaar van 2019 over de vertaling van deze principes in een raamakkoord.

De minister vroeg verder de goedkeuring van het raamakkoord te koppelen aan een landinrichtingsproject. Dit landinrichtingsproject vertaalt dan de principes van het raamakkoord in een uitvoerings- en financieringsprogramma. De minister gaf de opdracht hiervoor aan VLM in oktober 2018.

De stuurgroep Oudlandpolder volgt dit op. Er is verder een interne (ambtelijke) beleidsgroep die mee instaat voor de voorbereiding en de uitvoering van de afspraken uit de stuurgroep.

Situering werkingsgebied

De Oudlandpolder (grotendeels gravitair ontwatert op de Noordzee via een fijnmazig netwerk van polderwaterlopen en grachten, met als hoofdassen de Blankenbergse Vaart (lozingspunt in Blankenberge) en de Noordede (lozingspunt in Bredene). Blankenbergse Vaart en Noordede zijn beiden onbevaarbare waterlopen 1ste categorie en met elkaar verbonden. In dat gebied is er momenteel één peilbeheer. Daarnaast zijn er een aantal deelzones die bemalen worden en afwateren richting kanaal Brugge-Oostende, dat op zijn beurt gravitair afwatert richting zee. Gravitair verwijst naar het natuurlijk proces zonder de inzet van pompen of vijzels, dus is getijdeafhankelijk. De verwachte zeespiegelstijging door klimaatopwarming en de (geplande) zeekering als maatregel van het kustveiligheidsplan hebben een invloed op de capaciteit om op natuurlijke wijze in zee te lozen.

De polder kent twee planologische hoofdbestemmingen voor de gronden: landbouw en natuur. Natuurgebieden situeren zich voornamelijk in de lager gelegen weilandcomplexen. Beleidsmatig moet er in de Oudlandpolder gezocht worden naar bijkomende natuurgebieden. In het kader van de afbakening van de natuurlijke en agrarische structuur zijn er daarom delen van de Oudlandpolder waarvan de gewestplanbestemming nog niet herbevestigd is.

Natuur en landbouw hebben periodiek een ander peilbeheer nodig. In het algemeen wordt vanuit landbouw een lager peil gevraagd, vanuit natuurdoelstellingen een hoger peil. Het peilbeheer in de polder is momenteel in eerste instantie ingegeven vanuit landbouwdoeleinden, zijnde:

- het vrijwaren van natte omstandigheden op landbouwpercelen tijdens periodes van bodembewerking (lage streefpeilen in het voorjaar)
- het voorzien van voldoende zoet water voor de teelten tijdens de groeiperiodes van gewassen (hoge streefpeilen in de zomer)

Deze schommeling in waterpeilen is onnatuurlijk niet optimaal voor de beoogde ecologische doelstellingen van de waterloop en het poldergebied. Bij het huidige beheer van de polder wordt ingezet op maximale afvoer. Uit het oogpunt van toenemende droogte is het belangrijk om ook

sterker in te zetten op het langer vasthouden van water en een optimale benutting van de beschikbare buffercapaciteit van het poldergebied.

In de kustpolders is er permanent een zoute grondwaterlaag aanwezig waarboven zich een relatief dunne laag zoet water bevindt. Afhankelijk van het bodemtype en de plaatselijke hoogteligging bevindt de grens tussen zoet en zout water zich dichterbij of verder van het maaiveld. Ter hoogte van de hoger gelegen en meer zandige kreekruggen infiltreert zoet water en drukt deze zout water weg, ter hoogte van lager gelegen gebieden is er een lichte opwaartse stroming en kan zoute kwel voorkomen. Deze zoute kwel is in theorie permanent aanwezig (maar kan wel in intensiteit variëren in de tijd naargelang de zoetwaterlaag al dan niet tijdig aangevuld geraakt door neerslag). Om verzilting van het oppervlaktewater tegen te gaan is er dus een minimale aanvoer van zoet water en afvoer van zilt water (doorspoeling) nodig.

Het zoet oppervlaktewater in de kustpolders is afkomstig vanuit de neerslag of afkomstig van aanvoer van waterlopen met brongebied gelegen buiten de polder. Er zijn geen interne zoetwaterbronnen in een polder waardoor de polder aangewezen is op gebiedsvreemd water. Uitzondering hierop zijn de kunstmatige zoetwaterbronnen in de polder (de rioolwaterzuiveringsinstallaties), maar ook deze worden uiteindelijk gevoed door afvalwater dat grotendeels een gebiedsvreemde oorsprong heeft.

Invulling coördinatieopdracht

Het ontwerpraamakkoord van 2014 voor de Uitkerkse Polder, een deel van het werkingsgebied van de Oudlandpolder, vormde een belangrijk basisdocument. Dit ontwerpraamakkoord was voorbereid vanuit drie werkgroepen: natuur, water en landbouw. Alle betrokken partijen hadden hiertoe al hun engagement geuit door een intentieverklaring te ondertekenen in 2011. Dit raamakkoord bevat een oplijsting van de belangen, uitdagingen, doelstellingen en maatregelen voor het gebied van de Uitkerkse Polder.

De klimaatverandering, denken we maar aan de extreme weersomstandigheden als de Dieterstorm (2016) en de droogteperiode in 2017, kustverdediging en gegevens over verzilting leiden sinds 2014 tot gewijzigde inzichten. De gouverneur startte deze coördinatieopdracht dan ook met een informatieronde waarin hij de visie bevroeg van alle belanghebbende partners.

De informatieronde verliep grofweg in een drietal fasen. De eerste fase liep van november 2017 tot januari 2018. In de tweede fase waren er gesprekken met belangenverenigingen in het gebied en met de Nieuwe Polder van Blankenberge. Eind 2018 vormden de gesprekken met lokale besturen de derde fase van de informatieronde. Na elke fase was er een terugkoppeling met een ambtelijke beleidsgroep.

Tussentijds rapporteerde de gouverneur op 4 september 2018 aan de minister over het verloop van de coördinatieopdracht. De minister engageerde zich om er vanuit de Vlaamse Regering mee haar schouders onder te zetten. De Oudlandpolder kan uiteindelijk als pilootproject alle Kustpolders inspireren. De VLM kreeg van de minister in oktober 2018 alvast de opdracht om de opportuniteit en de haalbaarheid van een landinrichtingsproject te onderzoeken.

Na terugkoppeling aan een ambtelijke werkgroep over de informatieronde richt een volgende fase zich op de opmaak van een visiedocument voor het gebied van de Oudlandpolder. Eens gevalideerd, is de ambitie om vanaf 2019 te starten met een concreet uitvoeringsprogramma. Een eindrapport is voorzien in het voorjaar van 2019.

Het verdient de aanbeveling om de afspraken van het raamakkoord op te nemen in het bekken specifieke deel van de Brugse Polders van het stroomgebiedbeheerplan. Het raamakkoord bevat immers afspraken over toekomstig waterbeheer en afspraken over de doelstellingen van een investeringsprogramma in functie van waterbeheer. Verder is het aan te bevelen om de afspraken van het raamakkoord te formaliseren in één of meerdere ruimtelijke uitvoeringsplannen, op te maken in het kader van de afbakening van de agrarische en natuurlijke structuur. Het gewijzigd waterbeheer voorzien in het raamakkoord heeft ook ruimtelijke consequenties waar sectoraal door landbouw en natuur rechtszekerheid verwacht wordt: rechtszekerheid over de bestemming en rechtszekerheid over de timing.

Zwerfvuil

Handhavingsweek

Op initiatief van de gouverneur startte in 2015 het integraal proefproject 'Proper West-Vlaanderen', met steun van het netheidsnetwerk 'indevuilbak' (ondertussen de Mooimakers), de provincie West-Vlaanderen en de West-Vlaamse afvalintercommunales. Een projectgroep waarin elk van deze partners vertegenwoordigd is, begeleidt het traject naar een propere provincie.

De strijd tegen zwerfvuil en sluikstorten hoeft weinig motivatie:

- De publicatie van de gemeente- en stadsmonitor op 23 maart 2018 toonde aan dat zwerfvuil de voornaamste stoorfactor vormt in de onmiddellijke leefomgeving. 70% van de Vlamingen stoort zich eraan. Voor 35% van de inwoners is het zelfs een vaak voorkomend buurtprobleem.
- Het kost handenvol geld: beleidskosten lopen op tot 155 miljoen euro op Vlaams niveau (109 miljoen directe kosten voor lokale besturen: machinaal en manueel vegen, ledigen vuilnisbakken, transport en verwerking; de 46 miljoen indirecte kosten gaan naar sensibilisering, inzet vrijwilligers, opruimacties) of samen €25 per (West-)Vlaming per jaar en dit is nog een onderschatting;
- Zwerfvuil schaadt milieu: de plastic soep (voorspelling dat er in 2050 meer plastic afval dan vis in zee aanwezig is), dieren die verstrikt geraken in zwerfvuil of zwerfvuil dat via het veevoeder in magen van koeien terecht komt. Opvliegend metaal als de groendienst de bermen maait, houdt bovendien een veiligheidsrisico in.
- Tegelijk is er ook een pijnlijke vaststelling. Er gaat geen week voorbij of zwerfvuil komt in de media.

In West-Vlaanderen realiseerden we als eerste provincie een integraal zwerfvuilbeleid. Dit houdt in dat we bovenop onze inspanningen in afvalpreventie, in sensibiliserende communicatie, in opruimacties en het engageren van vrijwilligers, inzetten op handhaven als sluitstuk. Het leidde tot een handhavingsweek, die in 2017 werd uitgebreid naar gans Vlaanderen. Tijdens de 4^e editie in 2018 organiseerden opnieuw meer dan 1000 toezichthouders verspreid over Vlaanderen een actie.

Aanpak handhavingsweek

De week van de handhaving heeft een dubbele doelstelling:

- we willen een schouderklopje geven aan wie correct omgaat met afval en bedanken hen met een compliment. In 2018 verstrekten toezichthouders een opvouwbare tas aan wie het afval deponeert in de vuilnisbak.
- we treden op tegen wie hardleers is en eventueel volgt een sanctie.

De handhavingsweek is niet alleen gericht op boetes, maar wil een stimulans zijn om de sociale controle te verhogen. We willen vooral een positieve boodschap meegeven aan wie het juiste gedrag stelt. En een complimentje geven als iemand zijn afval in de vuilbak gooit, kan iedereen. Tegelijk vragen we om anderen aan te spreken als die minder zorgvuldig met hun afval omgaan. Een slechte boodschap brengen is echter niet zo evident.

Sinds 2016 is er daarom een vormingsaanbod om overtreders gericht aan te spreken en de sociale controle te verhogen. De vorming richt zich tot terreinbeheerders in de ruime zin van het woord: GAS-vaststellers, medewerkers groendienst, medewerkers technische dienst, ... In 2018 waren er zowel dagvormingen (6uur) als avondvormingen (3uur). De verkorte versie is ontwikkeld voor vrijwilligers en/of tijdelijke medewerkers zoals jobstudenten.

Tijdens een terugkommoment op 21 november 2017 is de handhavingsweek van 2017 geëvalueerd. Op 11 januari 2018 was er een startvergadering met vertegenwoordigers van alle Vlaamse provincies om de aanbevelingen uit deze evaluatie te vertalen en mee te nemen in de uitwerking van de handhavingsweek, editie 2018. Zo is er bijkomende aandacht om ook buiten de kantooruren gerichte acties op te zetten en de kwaliteit van de registratie en de rapportage te verhogen.

Briefing handhavingsweek – 28 juni 2018

Tijdens het briefingsmoment op donderdag 28 juni 2018 in het provinciehuis Boeverbos verkregen de aanwezigen alle informatie om deel te nemen aan de handhavingsweek. Opzet van het briefingsmoment is telkens ook toezichthouders inspireren en goede praktijken uit te wisselen. Myrna Meester van het Nederlandse Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid verzorgde een sessie over gedragsbeïnvloeding en handhaving. Er was ook aandacht voor de inzet van sociale media. De stad Oostende deelde haar ervaringen in de aanpak met zwerfvuil specifiek veroorzaakt door scholieren.

Ter ondersteuning van de toezichthouders is een handhavingshandboek ter beschikking. In 2018 is dit handboek aangevuld met een modelpolitierglement en online gepubliceerd.

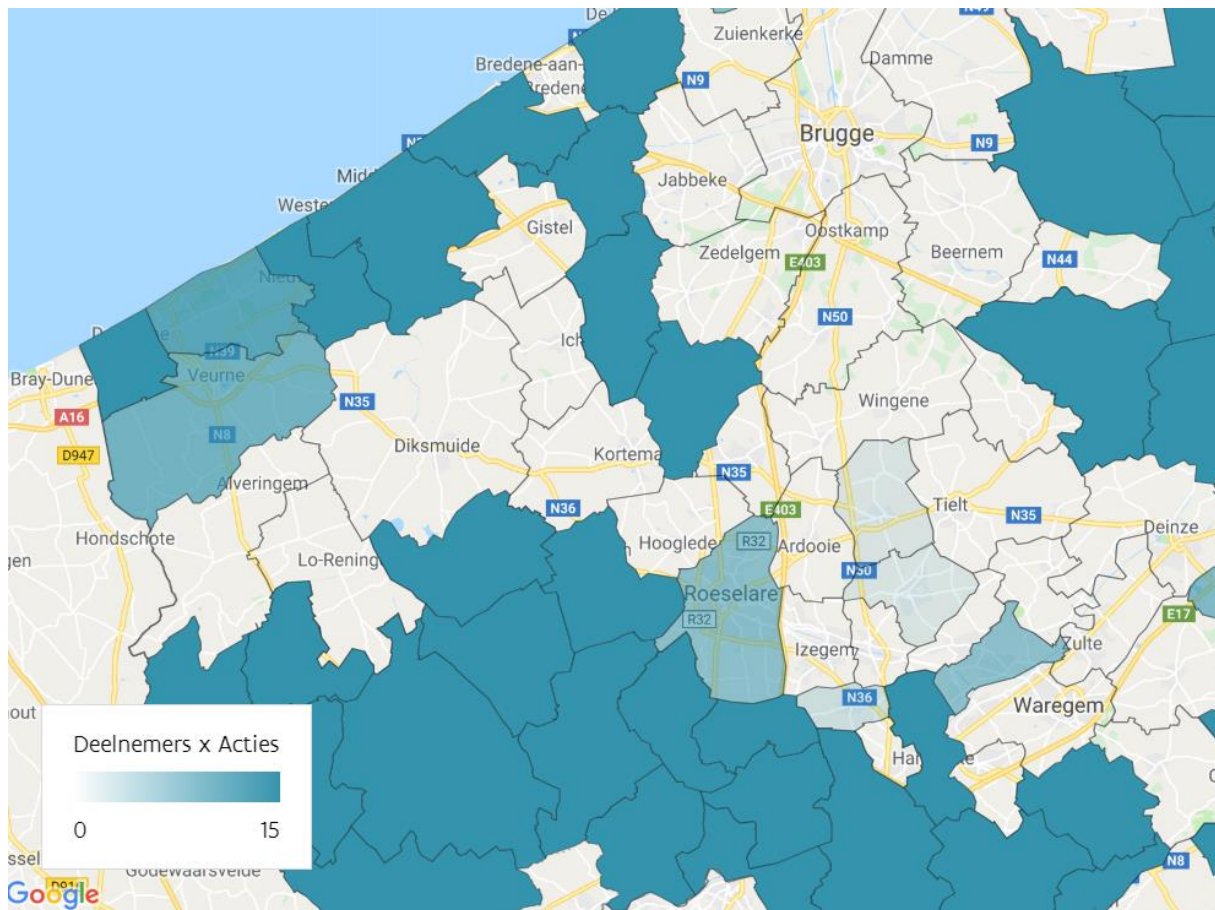
Resultaten handhavingsweek – 17 tot 23 september 2018

De handhavingsweek op zwerfvuil en sluikestorten vond plaats van 17 tot 23 september 2018. De gouverneur bracht op 17 september een bezoek aan Oostende om de handhavers een hart onder de riem te steken.

In West-Vlaanderen nemen heel wat terreinbeheerders deel aan de handhavingsweek. Het betreft medewerkers van de technische dienst, medewerkers van de groendienst, gemeenschapswachten, toezichthouders bij de gemeente, politiediensten, bijzondere veldwachters, wegentoezichers, lijncontroleurs, ...

53 van de 64 West-Vlaamse gemeenten bevestigden hun deelname aan de handhavingsweek in 2018, vaak in samenwerking met de lokale politie. Een aantal andere gemeenten ondersteunen door in te zetten op communicatie, maar hebben niet de mogelijkheid toezichthouders op het terrein in te zetten. Door de inzet van de provinciale domeinwachters en de Vlaamse toezichthouders (VMM, De Vlaamse Waterweg, wegentoezichers AWV, lijncontroleurs De Lijn) was er een controle mogelijk in elk stukje van onze provincie.

Elke partner bepaalt afzonderlijk hoe ze de inzet en deelname aan de handhavingsweek invullen. Dit kan via een toezichtsronde op kwetsbare locaties of via het actief ondersteunen van de communicatiecampagne. De registratie van de acties doen de partners via een actiekaart op: www.mooimakers.be/week-van-de-handhaving. 34 verschillende organisaties kondigden zo vooraf 402 acties aan, uit te voeren door 520 handhavers.

De resultaten van de handhavingsweek in West-Vlaanderen zijn gebaseerd op de gegevens van slechts 16 partners. Meer betrouwbare rapportering vormt alvast een aanbeveling voor 2019. De inzet van camera's werd voor het eerst geregistreerd en leidde minstens tot 6 positieve vaststellingen. Het systeem van gemeentelijke administratieve sancties blijkt verder het voorkeursscenario voor een gepaste afhandeling van sluikestorten. De geregistreerde vaststellingen en hun relatieve aandeel ten opzichte van gans Vlaanderen zijn weergegeven in onderstaande tabel.

	Aantal West- Vlaanderen	Aantal Vlaanderen	Aandeel West- Vlaanderen
Aantal beloningen	283	3317	9%
Aantal aanmaningen Zwerfvuil	123	349	35%
Schriftelijke aanmaningen Zwerfvuil	51	87	59%
Schriftelijke aanmaningen Sluikstorten	25	65	38%

GAS Zwerfvuil	14	137	10%
GAS Zwerfvuil bekende dader	7	73	10%
GAS Sluikstorten	161	868	19%
GAS Sluikstorten bekende dader	30	84	36%
PV Zwerfvuil	2	51	4%
PV Zwerfvuil bekende dader	0	42	0%
PV Sluikstorten	23	203	11%
PV Sluikstorten bekende dader	8	123	7%
Registratie Camera	21	66	32%
Registratie camera bekende dader	6	43	14%

Communicatie

Begin september startte de communicatiecampagne over de handhavingsweek op radio en via sociale media. Het campagnebeeld was in 2018 identiek als in 2017.

Zwerfvuil en sluikstorten, we hebben er met zijn allen schoon genoeg van. Daarom houden we van 17 tot 23 september een week lang verscherpte controles op vervuilers. Meer info op www.mooimakers.be

Wielrennen

Stapsgewijs willen we meer en meer doelgroepen engageren in de strijd tegen zwerfvuil om zoveel mogelijk mensen te besmetten tot proper gedrag. Samen met Mooimakers, de provincie West-Vlaanderen en de West-Vlaamse afvalintercommunaal binden we nu ook met Cycling Vlaanderen de strijd tegen zwerfvuil aan in de wereld van het wielrennen.

Want, ook langs West-Vlaamse fietsroutes en –paden vormt zwerfvuil een bron van ergernis. Het verstoort het landschap, komt terecht op akkers, weiden, speelzones en in waardevolle natuurgebieden. Het kan voor fietsers ook tot gevaarlijke situaties leiden, met lekke banden en valpartijen tot gevolg. Er is ook de publieke perceptie: het achteloos wegwerpen van een drinkbus tijdens een live-uitzending door beroepsrenners, wekt verontwaardigde reacties op. Beroepsrenners hebben een voorbeeldrol te vervullen voor onze jonge talenten en voor het brede publiek.

Na enkele verkennende contacten met Cycling Vlaanderen en Mooimakers kwamen we tot een oplijsting van mogelijke acties om in de wielersport komaf te maken met zwerfvuil. Zo groeide een actieplan met een overzicht van maatregelen per doelgroep, dat we gefaseerd invoeren. We richten ons zowel op wielrenners, wielersclubs als op het netwerk van de wielrenner waaronder de toeschouwers. Er is ook aandacht voor afvalpreventie en de organisatie van afvalarme evenementen.

Om de zwerfvuilimpact van een wielervedstrijd in kaart te brengen, was er tijdens de zomer van 2018 een proefproject met afgebakende wegwerpzones. Wegwerpzones zijn al ingeburgerd bij internationale wielervedstrijden. Het gebruik ervan werd nu uitgetest bij nationale en regionale wedstrijden. De steekproef omvatte 16 wielervedstrijden. In 8 van die 16 wedstrijden was een wegwerpzone geïnstalleerd, afgebakend met beachvlaggen. Tijdens juli gingen metingen door in Dentergem, Gistel, Lichtervelde, Menen, Reningelst, Ruddervoorde en Westrozebeke. In augustus waren er tellingen in Dadizele, Ingelmunster, Ledegem, Meulebeke, Oudenburg, Ruiselede, Torhout, Zillebeke en Zwevezele. Er waren ook bevragingen bij toeschouwers en deelnemers.

Langs het parcours registreerden de onderzoekers op 6 meetpunten het afval van wielrenners en van toeschouwers, zoals drankverpakkingen, voeding en sigarettenpeuken. De metingen gebeurden op 3 verschillende tijdstippen: vóór de wedstrijd, onmiddellijk na de wedstrijd en na de passage van de kuisploeg na de wedstrijd.

Het onderzoek toont aan dat wielervedstrijden extra afval met zich meebrengen. Opmerkelijk, het zijn toeschouwers die het meeste zwerfvuil veroorzaken. Vooral sigarettenpeuken blijven liggen. Het vervuilgedrag van wedstrijdrenners is verwaarloosbaar. Er komen initiatieven om organisatoren beter te ondersteunen en het publiek te sensibiliseren.

- Gemiddeld komen er na een wielervedstrijd 83 stukken afval bij, zelfs na passage van de kuisploeg blijft er nog steeds 39% extra afval achter.
- Toeschouwers veroorzaken het meeste zwerfvuil. Sigarettenpeuken zorgen voor 50% van het extra afval.
- Afval veroorzaakt door wielrenners is verwaarloosbaar. Renners zijn verantwoordelijk voor slechts 4 stukken extra afval. De extra communicatie over de wegwerpzones zorgt ervoor dat daar meer afval achterblijft die aan de renners kan worden gelinkt.

Een aantal vragen blijven na het onderzoek onbeantwoord. Zo veroorzaakte de communicatie over de aanwezigheid van een wegwerpzone onbedoeld meer afval op alle meetpunten. Er volgen daarom bijkomende metingen in wedstrijden met afgebakende wegwerpzones. Het actieplan voorziet verder om samen met organisatoren van wielervedstrijden meer in te zetten op afvalpreventie en dit in overleg met de steden en de gemeenten. Cycling Vlaanderen blijft haar clubs sensibiliseren en richt haar pijlen vooral op de jeugdige leden. De toepasbaarheid van enkele maatregelen wordt in 2019 ook uitgetest in andere settings, zoals bij loop- of triatlonwedstrijden. De resultaten van de bijkomende metingen moeten toelaten het maatregelenpakket uit te breiden naar gans Vlaanderen in 2020.

Heel wat wielervedclubs ondertekenden ondertussen al een duurzaamheidscharter, met daarin een engagement om:

- ambassadeurs in de eigen club aan te duiden die renners aanspreken op vervuilgedrag;
- aandacht te besteden tijdens opleiding en trainingen aan voeding, afvalpreventie en zorg voor het milieu;
- evenementen zo afvalarm mogelijk te organiseren en te werken met wegwerpzones.

CHARTER TEGEN ZWERFVUIL

CLUBS MET RENNERS

De Gouverneur van West-Vlaanderen nam het initiatief om acties te ondernemen tegen zwerfvuil. Het kan veel properder. Hij streeft naar een duurzaam initiatief met een zo breed mogelijk draagvlak. Daarom werd Cycling Vlaanderen aangesproken om mee dat initiatief te ondersteunen.

Het opruimen van het zwerfvuil kost handenvol geld. Wielerminnend Vlaanderen ziet ook, wanneer men een belangrijke koers volgt op TV, dat daar soms vanuit het peloton het een en ander weggegooid wordt. Veelal onbezonnen. Bij wielervedstrijden voor aspiranten, nieuwelingen, juniors, enz. wordt ook het een en ander weggegooid.

Als club kunnen we daar een kleine bijdrage leveren om het zwerfvuil wat te verminderen. Acties, die een kleine inspanning vergen en soms weinig of niets kosten.

Met dit charter engageren wij ons als club met renners om volop in te zetten op duurzaamheid. Het engagement houdt in dat er in al haar activiteiten aandacht is voor de zorg van natuur, water, duurzame voeding en afvalpreventie:

+	We organiseren onze evenementen zo afvalarm mogelijk.
+	Bij wielervedstrijden de renners te vragen de voorziene wegwerpzone, aangekondigd door borden, te gebruiken.
+	Bij groepstrainingen worden een paar renners aangesproken om de verpakkingen van gels, voedingsrepen, enz... in te zamelen en naar de volgwagen te brengen.
+	We informeren onze renners tijdens de opleiding inzake hun wegwerpaedrag.
+	We informeren de renners tijdens de opleiding om bevoorrading te gebruiken zonder verpakking.
+	We informeren de renners tijdens de opleiding inzake de voeding tijdens de wedstrijden.
+	In onze club hebben we een ambassadeur die de renners aanspreekt wanneer afval wordt weggegooid.

Secundaire scholen

Sinds 2004 zetten de provincie West-Vlaanderen en de verschillende West-Vlaamse afvalintercommunales acties op om zwerfvuil een halt toe te roepen. De laatste jaren gebeurde dit onder de noemer 'Let's do it in de vuilbak'. Uit die campagne bleek dat voor een doeltreffende aanpak meer nodig is dan louter sensibiliseren. Het besef was er dat er een tandje moest worden bijgestoken. Maar hoe?

Welke middelen zijn effectief? En welke techniek werkt het best? Informeren, straffen, belonen of nudging? Varieert dit al naargelang het gaat om bijvoorbeeld een ASO of een BSO-school? Of de leeftijd van de leerlingen? Wie is betrokken partij (leerling, directie, leerkracht, poetshulp, ...)? Welke infrastructuur is nodig?

Met deze vragen ging een denktank, bestaande uit vertegenwoordigers van de afvalintercommunales en verschillende West-Vlaamse secundaire scholen aan de slag. Ze werden hierbij bijgestaan door O2, een communicatiebedrijf met focus op duurzame communicatie.

Proefprojecten voor vergelijkend onderzoek

Beantwoord nudging aan de verwachtingen? Zijn er technieken die beter werken dan andere? De denktank stelt daarom voor vijf verschillende technieken te testen en dit telkens in scholen met een verschillend profiel. Deze proefprojecten gaan gepaard met een nulmeting, een tussentijdse meting en een eindmeting. Goede afspraken met de betrokken scholen garanderen dat de resultaten 'zuiver' en vergelijkbaar zijn. Tijdens het schooljaar 2018-2019 zijn er vijf soorten proefprojecten. De resultaten worden verwacht in juni 2019.

1) Foute nudging wegwerken bij alle deelnemende scholen

Dit proefproject omvat een 'begeleide' zwerfvuilwandeling doorheen de school en het proefondervindelijk peilen op (potentiële) zwerfvuillocaties naar alle mogelijke redenen om wel/geen zwerfvuil te veroorzaken. Het resultaat is het uitvoeren van correctieve maatregelen. Om met nudging-technieken een gedragsverandering te realiseren, is het aangewezen om eerst foute nudging maximaal weg te werken in de schoolomgeving. Foute nudging verwijst naar alle boodschappen, handelingen, regels en infrastructurele ingrepen die scholieren (al dan niet bewust) aanzetten tot foutief/ongewenst gedrag.

Het proefproject loopt in Roeselare (MSKA) en Kortrijk (RHIZO).

2) Ontmoetingsplek = vuilbak

Op de (overdekte) speelplaats worden meerdere 'vaste ontmoetingsplekken' geïnstalleerd met ingebouwde vuilbakken. Restafval en PMD worden selectief ingezameld. Voor de doelgroep is de afstand tussen de plaats waar men staat en de vuilbak te groot. Een jongere met afval in de hand wil liever niet 'zijn/haar groep' verlaten om afval in de vuilbak te gooien. Anders 'verliest' men een deel van het gesprek, wordt men vreemd aangekeken omdat men de groep even verlaat, ... Dus brengen we de vuilbak naar onze doelgroep.

Vijf scholen testen het gebruik van de speciaal ontworpen vuilbak: het VTI van Diksmuide, het Sint-Andreasinstituut in Oostende, Eureka en VTI Sint-Rembert in Torhout en het VTI van Tielt.

3) Tegen zwerfvuil? DIY!

Directie, leerkrachten en ondersteunend personeel tonen het goede voorbeeld. Niet alleen door hun eigen werkplek netjes te houden, maar ook door – duidelijk zichtbaar voor leerlingen - zwerfvuil naar de vuilbak te brengen. Leerlingen die zwerfvuil veroorzaken worden hier consequent op aangesproken. Dit proefproject veronderstelt dat (een deel van) de scholieren de directie, de leerkrachten en het ondersteunend personeel als rolmodellen ziet. Tonen deze rolmodellen consequent het ‘juiste’ gedrag, dan is de kans gro(o)t(er) dat scholieren dit ook doen.

Dit proefproject loopt in de GO Campus van Ieper en in Oostende in twee scholen Petrus en Paulus West Centrum Leren en Werken en het VTI Petrus en Paulus West

4) School zonder afval

Naar analogie met CO₂-neutraliteit, 0 verkeersdoden, ... gaat dit proefproject voluit voor een school zonder afval. Verpakkingsafval komt er niet in. Dit is dus ook een school zonder (of met een minimaal aantal) vuilbakken. Zowel leerlingen, directie, leerkrachten en ondersteunend personeel doen mee. Ter vervanging van de drank- en snoepautomaten en als praktische hulp (geen afval in de school binnenbrengen is niet voor iedereen even eenvoudig) voorziet de school in een winkel zonder afval en/of drinkfontein en/of ...

Kritieke succesfactor is dat de financiële opbrengst van deze winkel minstens gelijk is aan de opbrengst van (drank)automaten gevuld met verpakkingsafval.

De campus Heilige Familie in Ieper en het Sint-Vincentiusinstituut nemen deel aan dit proefproject.

5) Scholieren 3de graad als rolmodel

Experiment met de steun van de KU Leuven - faculteit sociale wetenschappen (Tim Smits): met leerlingen van de derde graad loopt een ‘meta-experiment’ rond ‘beïnvloeding’ en ‘persuasieve communicatie’ op over het vermijden van zwerfvuil. Tijdens dit ‘experiment’ nemen leerlingen van de derde graad een voorbeeldrol op inzake zwerfvuil. We vertellen die leerlingen niet dat het experiment eigenlijk tot doel heeft om de invloed van dit voorbeeldgedrag op de leerlingen van de eerste en vooral tweede graad te testen. Trekkers van dit proefproject/experiment zijn leerlingen van de 3de graad Humane Wetenschappen (ASO) of de 3de graad Sociaal Technische Wetenschappen (TSO). Jongeren spiegelen zich aan wie net enkele jaren ouder is. Rolmodellen tonen hoe het wél moet. In dit proefproject treden leerlingen van (bij voorkeur) de volledige derde graad van een bepaalde richting op als rolmodel. Twee scholen nemen deel.

Actieplan woonwagenbewoners

Horizontaal integratiebeleidsplan 2018-2019.

Woonwagenbewoners zijn volgens het Integratie- en Inburgeringsdecreet van 7 juni 2013 een bijzondere doelgroep van het integratiebeleid. De strategische en operationele doelstellingen voor het integratiebeleid zitten vervat in het Horizontaal Integratiebeleidsplan 2016-2019. De actualisering van het horizontaal integratiebeleidsplan integreerde in 2018 het actieplan woonwagenbewoners als nieuwe strategische doelstelling. Het beleid ten aanzien van woonwagenbewoners vergt immers ook een horizontale en inclusieve aanpak.

Op 30 juni 2017 publiceerde minister Liesbeth Homans een omzendbrief omtrent doortrekkersterreinen en pleisterplaatsen voor woonwagenbewoners. Opzet is om in voldoende en kwalitatieve opvang te voorzien.

- Doortrekkersterreinen zijn bestemd en ingericht om er tijdelijk verkeerswaardige woonwagens te plaatsen. Die gezinnen kunnen er enkele dagen of weken verblijven. De voorzieningen zijn meestal gemeenschappelijk. In Kortrijk is al sinds 2009 één van de drie Vlaamse doortrekkersterreinen gevestigd.
- Een pleisterplaats voor woonwagenbewoners is een terrein dat normaal gezien niet bestemd is om woonwagens te plaatsen, maar waarop onder bepaalde voorwaarden voor een beperkte periode verkeerswaardige woonwagens kunnen staan.

De omzendbrief geeft de gouverneur een driedelige taakstelling:

- De gouverneur is belast met de coördinatie en wordt gevraagd om het voortouw te nemen om (proactief) een inventaris op te stellen van mogelijke pleisterplaatsen in de provincie. Bijzondere aandacht dient te gaan naar pleisterplaatsen voor relatief grote groepen.
- De gouverneur vervult een bemiddelende rol in nauw overleg met de gemeenten en de woonwagenbewoners.
- De gouverneur heeft een doorverwijfsfunctie indien een rondtrekkende groep geen tijdelijke standplaats toegewezen krijgt na overleg met de gemeente.

Voor woonwagenbewoners zijn monitoring, het creëren van bijkomende standplaatsen, het ondersteunen van lokale besturen bij het beheer van de terreinen en de coördinatie van de opvang van doortrekkers.

Tijdens de klankbordgroep van 4 december 2018 was er uitgebreid aandacht voor het aspect van monitoring met de ontwikkeling van een gemeenschappelijk registratiesysteem voor de doortrekkersterreinen. Er blijkt geen actueel zicht op cijfers van de rondtrekkenden en op de bezettingsgraad van de terreinen. Een registratiesysteem maakt het mogelijk de bijkomende nood aan opvangplaatsen accuraat in te schatten.

Stuurgroep Natuurinrichtingsproject De Blankaart

Langs de rechteroever van de IJzer, tussen Oost-Vleteren en Diksmuide ligt het natuurgebied De Blankaart, een planten- en vogelparadijs met een internationale uitstraling. De naam Blankaart verwijst naar 'blank staan, onder water staan'. De Blankaartvijver is een restant van vroegere turfwinning en is dus door de mens uitgegraven. De Blankaart is een watergebied van internationale betekenis (Overeenkomst van Ramsar van 2 februari 1971 inzake watergebieden die van internationale betekenis zijn¹) en is volledig gelegen in een speciale beschermingszone, aangeduid in uitvoering van richtlijn 79/409/EEG inzake het behoud van de vogelstand.

Raamakkoord De Blankaart van 29 maart 2001

Als oplossing van een aantal knelpunten voor de natuur en het natuurlijk milieu in het gebied werd op 29 maart 2001 een raamakkoord ondertekend door de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw Vera Dua, de provincie West-Vlaanderen, het gemeentebestuur van Diksmuide, het gemeentebestuur van Houthulst, het polderbestuur van de Zuidijzerpolder, de vzw Natuureservaten, de Vlaamse Maatschappij voor watervoorziening, het Vlaams Agrarisch Centrum, de Boerenbond, het Algemeen Boerensyndicaat, het IJzerbekkencomité, de afdeling water van het

¹ Tijdens een conferentie over watergebieden van internationaal belang, in het bijzonder als verblijfplaats voor watervogels, die in februari 1971 in Ramsar (Iran) werd gehouden, hebben de afgevaardigden van 18 landen, waaronder België, hun instemming betuigd met een ontwerp van Overeenkomst over de watergebieden van internationale betekenis, in het bijzonder als verblijfplaats voor watervogels ("Overeenkomst van Ramsar"). Op 22 februari 1979 heeft België deze Overeenkomst goedgekeurd door middel van bekrachtiging van de wet "houdende goedkeuring van de Overeenkomst inzake watergebieden die van internationale betekenis zijn in het bijzonder als woongebied voor watervogels, opgemaakt te Ramsar (Iran) op 2 februari 1971" (BS 12/04/1979).

ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de afdeling Natuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de afdeling Waterwegen Kust van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de afdeling Land- en Tuinbouwworming van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en het Instituut voor Natuurbehoud².

Het raamakkoord heeft als doel de veiligheid van de bewoners in het Blankaartbekken te garanderen, de internationaal belangrijke natuurwaarden in het Blankaartbekken te behouden en verder te ontwikkelen en de inkomensverliezen veroorzaakt door een aangepast waterbeheer te vergoeden.

De maatregelen die binnen dit raamakkoord werden afgesproken zijn de volgende:

- aanleg van een dijk met een binnendijks peilbeheer afgestemd op de landbouw,
- verhoging van het buitendijks waterpeil afgestemd op de noden van de natuur,
- verwerving door het Vlaams Gewest van 415 ha laaggelegen gronden,
- vermijden of vergoeden van schade aan aangrenzende percelen, en technische ingrepen in het gebied ten behoeve van het integraal waterbeheer, met inbegrip van een verhoging van de pompcapaciteit³.

Kort daarna werd een grondenbank opgericht om de laaggelegen gronden te verwerven.

In 2006 maakte het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) een rapport over de staat van instandhouding van het Blankaartgebied en over de nodige maatregelen voor de instandhouding van het leefgebied van de aanwezige vogelsoorten. Op basis van het advies werd binnen de stuurgroep besloten om het raamakkoord gefaseerd uit te voeren. Hierdoor wordt meer ruimte gegeven aan de verwerving van de noodzakelijke gronden binnen het projectgebied (415 ha laaggelegen gronden). Het waterpeil dat garant moet staan voor een gunstige staat van instandhouding zal in een laatste fase (fase III) worden ingesteld. In tussentijd zal in twee fasen een beperkte waterpeilverhoging worden doorgevoerd in het projectgebied. Deze beperkte waterpeilverhoging moet in combinatie met het uitvoeren van perceelsgewijze inrichtingsmaatregelen de staat van instandhouding gunstig laten evolueren, als overgang naar de definitieve waterpeilverhoging die optimaal is voor een gunstige staat van instandhouding in fase III. De gefaseerde uitvoering is ook noodzakelijk omdat uit de project mer van 2004 voor de aanleg van de waterkering blijkt dat het aanleggen van de waterkering niet kan plaatsvinden indien niet terzelfdertijd ook de waterpeilverhoging in functie van natuur plaatsvindt.

Op 24 november 2006 heeft de minister een natuurinrichtingsproject ingesteld om het natuurherstel te realiseren. Op 23 juni 2008 heeft de minister de maatregelen en modaliteiten van het natuurinrichtingsproject vastgesteld. De maatregelen omvatten inrichtingswerken voor het behoud en de ontwikkeling van het rietmoeras en de verhoging van het waterpeil. De peilverhoging gebeurt in 3 fasen. De peilverhogingen fase I en II zijn beperkt en zijn een geleidelijke overgangsfase naar de definitieve fase III. In fase III zal een waterpeil worden ingesteld dat optimaal is voor moerasherstel

² Toenmalige benamingen

³ Ministerieel besluit tot instelling van het natuurinrichtingsproject De Blankaart (B.S. 12 juli 2004)

en –ontwikkeling. De werken gebeuren enkel op percelen die in eigendom zijn van het Agentschap voor Natuur en Bos of Natuurpunt.

De Stuurgroep Raamakkoord Blankaart onder voorzitterschap van gouverneur Decaluwé kwam in 2018 niet samen.

De Vlaams minister van Omgeving leverde op 28 februari 2018 de omgevingsvergunning af voor de nog ontbrekende werken. Het volledige dijktracé is vergund. Tijdens de zomer werd nog een munitiecreening en archeologisch onderzoek uitgevoerd. De effectieve grondwerken voor de bouw van de dijk gingen tijdens de grote vakantie van start. De dijk loopt via de Westbroekstraat en de Oostbroekstraat richting spaarbekken, via de Houtmijndreef, langs de Kleibeek, tot aan de Beversluisstraat. De dijk is zes kilometer lang, met de vorm van een hoefijzer.

Stuurgroep Raamakkoord antiverziltingsmaatregelen bij Zwinuitbreiding

Het natuurgebied Het Zwin wordt met 120 hectaren uitgebreid, door ontpoldering van een deel van de Willem-Leopoldpolder. Deze uitbreiding zal de verzanding van het huidige Zwingebied verminderen en de natuurlijke rijkdom van het gebied vrijwaren.

Voorgeschiedenis

De Vlaamse regering heeft op 12 juli 2013 het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Zwin en Zwinbosjes” definitief vastgesteld (publicatie Belgisch Staatsblad 1 augustus 2013). Door deze bestemmingswijziging kan de Zwinuitbreiding worden gerealiseerd. Deze uitbreiding kadert in een herstelprogramma voor het Schelde-estuarium. Dit herstelprogramma is uitgewerkt in een “ontwikkelingsschets 2010 (OS 2010)” waaraan de Nederlandse en de Vlaamse regeringen zich beide in 2001 hebben verbonden in het “internationaal verdrag over de goedkeuring van de ontwikkelingsschets 2010”. In het RUP wordt dan ook verwezen naar het algemeen belang als grondslag, waarbij het bestaande Zwin, omvattende ongeveer 183 ha, waarvan 33 ha op Nederlands grondgebied, wordt uitgebreid met een te onteigenen gebied akkerland ten belope van 120 ha.

In essentie komt het erop neer dat via de ontpoldering van een deel van de Willem-Leopoldpolder de komberging van Het Zwin wordt vergroot en de verzanding verminderd (zonder maatregelen zou Het Zwin op termijn worden afgesnoerd en evolueren naar een systeem van duinen, rietvelden en wilgenstruelen). De gouverneur voerde in het najaar 2013 gesprekken met de Associatie Polderbesturen die sterk gekant was tegen het project van de Zwinuitbreiding, voornamelijk vanuit schrik voor verzilting van de aangrenzende poldergronden. Begin januari 2014 werd een raamakkoord Zwinuitbreiding vanuit de VLM regio West, die hiertoe het secretariaat op zich neemt, uitgewerkt en onderhandeld. De gouverneur is voorzitter van de stuurgroep van het Raamakkoord anti-verziltingsmaatregelen Zwinuitbreiding die de engagementen uit het akkoord en het verloop van de te realiseren projecten opvolgt.

Inhoud raamakkoord

Doel van het Raamakkoord is om op een geïntegreerde manier te komen tot een verbeterde waterhuishouding in de Oostkustpolder, om problemen van verzilting, overstromingsschade en droogte te voorkomen. Het raamakkoord werd gesloten door alle betrokken partijen: de bevoegde ministers, de Vlaamse Milieumaatschappij, het Agentschap voor Natuur en Bos, het Agentschap Maritieme Dienstverlening en Kust, de Vlaamse Landmaatschappij, West- Vlaanderen, de Gemeente Knokke-Heist en de Oostkustpolder.

Het raamakkoord omvat afspraken over:

- Nodige werken en grondaankopen
- Taakstellingen van de betrokken partners, zowel naar uitvoering als naar financiering
- Monitoring van de grondwater- en oppervlaktewaterkwaliteit
- Opvolging van de uitvoering

Het raamakkoord voorziet in een uitvoering van de voorziene maatregelen in afstemming met de voortgang van het project van de ontpoldering van de Willem Leopoldpolder. Voor het waterbeheer bepaalt het raamakkoord dat de Zwinnevaart-Isabellavaart in de toekomst weer via het Zwin zal kunnen afwateren, net als vroeger. De omgeving van de Zwinnevaart-Isabellavaart zal daarvoor landschappelijk en ecologisch heringericht worden door de Vlaamse Milieumaatschappij. Als anti-verziltingsmaatregel wordt er een zoutwater- en een zoetwatergracht aangelegd. Er is een pompemaal nodig om water uit de polder naar de zoetwatergracht te brengen en om overtollig water uit de polder in het Zwingebied te pompen. Daarnaast is er ook een pomp nodig om het zoutwater uit de gracht in het Zwin te pompen. In samenwerking met Aquafin wordt verder gestreefd naar een algemene verbetering van de waterkwaliteit.

Stuurgroep Raamakkoord

De veranderingen in het Zwin gingen in 2018 de laatste fase in. In maart 2016 zijn de grootschalige werken gestart. Sinds het begin van de zomer was de nieuwe dijk gesloten. In voorbereiding op het

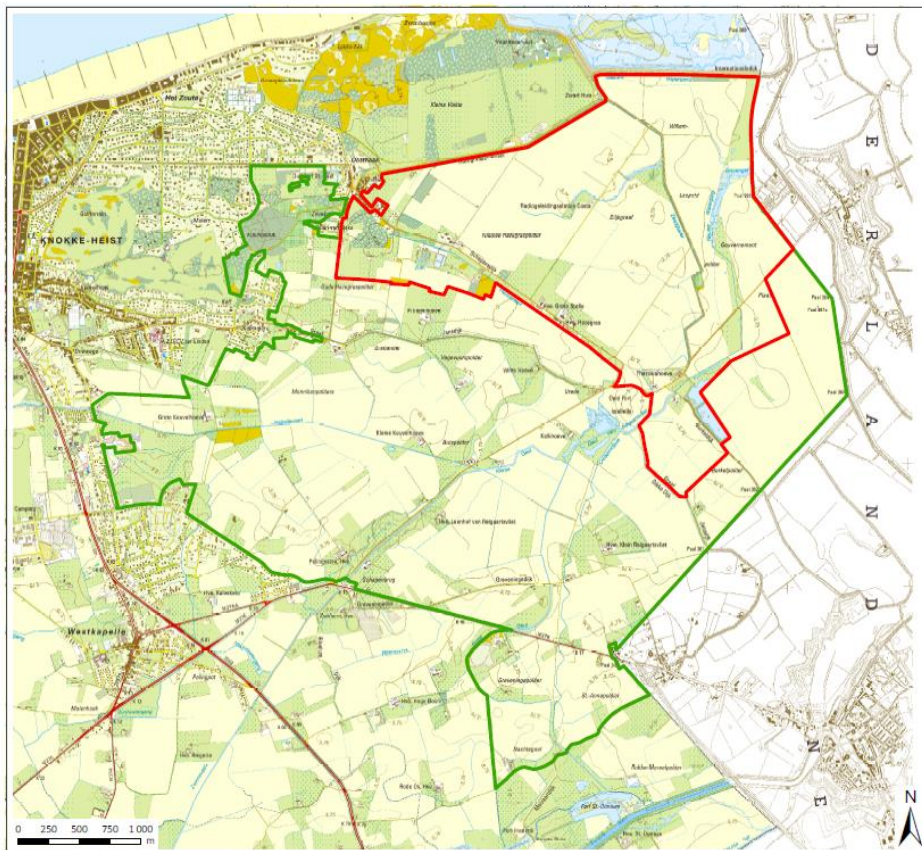
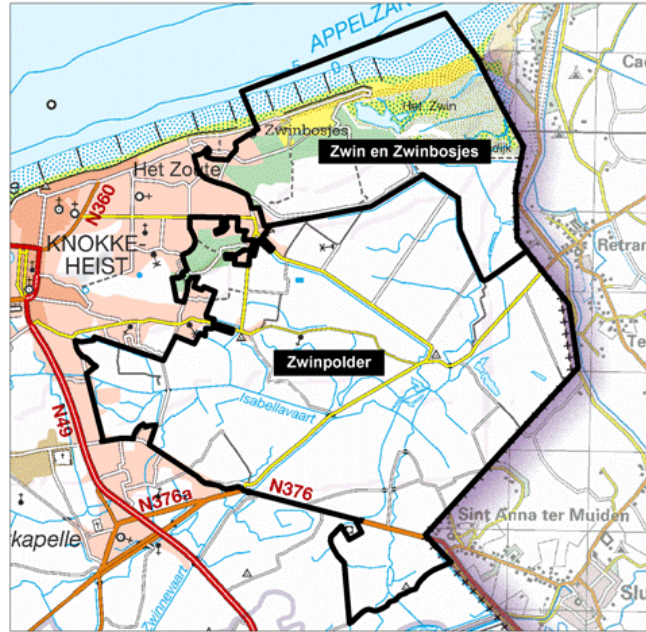
verwijderen van de Internationale Dijk, werd er vervolgens gewerkt aan de aansluitingen van de nieuwe dijk op de oude dijk. Ook de aanleg van het duin op dijk aan Nederlandse zijde en de aanleg van de brug in de Zwinvlakte werden in 2018 uitgevoerd. De werken aan de pompboezem en de waterlopen in de omgeving van de Retranchementstraat waren in volle uitvoering. Alle werven liepen min of meer op geplande timing. Op het moment van de dijkdoorbraak moeten de zoutwatergracht, de zoetwatergracht en de pompen operationeel zijn.

De stuurgroep kwam op 25 juni samen onder voorzitterschap van de gouverneur om te rapporteren over de stand van zaken van de uitvoering. Alle werven liepen min of meer op geplande timing. Toen werd reeds stil gestaan bij de projectcommunicatie over het einde van de werken, begin 2019. Er werd toen op gehamerd dat op het moment van de dijkdoorbraak de zoutwatergracht (inclusief grindkolommen), de zoetwatergracht en de pompen zeker operationeel moeten zijn. Ook dat de veiligheid moet gegarandeerd zijn. In een gezamenlijke nota van 6 november 2018 van de leden van de stuurgroep van het Raamakkoord werd tevens gesteld dat een doorbraak pas uitgevoerd kon worden als de Nieuwe Zeedijk operationeel is en de kustverdedigingstaak kan overnemen. Aan deze randvoorwaarde was toen reeds voldaan. Er werd toen afgesproken dat het Agentschap MDK het moment van de doorbraak zou bepalen.

Dit als aan deze voorwaarden is voldaan:

- de pompboezem is waterdragend;
- de nulmeting m.b.t. grindkolommen of van een gelijkwaardig alternatief is uitgevoerd.

Planbegeleidingsgroep landinrichtingsproject Zwinpolders en landinrichtingsplan Nieuwe Watergang

Landinrichtingsproject Zwinpolders Landinrichtingsplan Nieuwe Watergang

Kaart 1: Situering

- Legende
- ▭ Perimeter Nieuwe Watergang
 - ▭ Perimeter Zwinpolders

bron:
 - Digitaal versie van topografische kaart 1:10.000, raster, kleur, NGI, update 1993-2008 (400)
 opgenomen 20/11/2016

Situering

In december 2010 startte de Vlaamse overheid met de opmaak van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor de afbakening van de natuurlijke en de agrarische structuur van het Zwin en de omliggende polders in de gemeente Knokke-Heist. Er is daarvoor beslist om voor deze regio twee Ruimtelijke Uitvoeringsplannen op te maken:

- Het RUP “Zwin en Zwinbosjes”
- Het RUP “Zwinpolder”

Het RUP “Zwin en Zwinbosjes” is definitief vastgesteld door de Vlaamse regering op 12 juli 2013. Via dit RUP krijgt het te ontpolderen deel van de Willem Leopoldpolder de bestemming Natuurgebied. Het RUP “Zwinpolder” is definitief vastgesteld door de Vlaamse regering op 30 januari 2015.

In de Zwinpolder zijn een aantal beschermde landschappen en monumenten. Ook zijn een aantal dijken, waterlopen en kreken aangeduid als respectievelijk droge en natte lineaire elementen met een belangrijke ecologische of cultuurhistorische waarde.

Het gebied is een groot aaneengesloten landbouwgebied gelegen in de polders. Het bestaat vooral uit grote percelen en goed gestructureerde bedrijven. Ongeveer 400 ha worden uitgebaat als grasland, de rest als akkers. De grootste oppervlakte wordt gebruikt door gespecialiseerde akkerbouwbedrijven en rundveebedrijven.

Landinrichtingsproject Zwinpolders

Het landinrichtingsproject Zwinpolders heeft volgende doelstellingen:

- Het vrijwaren van de toekomstmogelijkheden van land- en tuinbouw in het projectgebied, door het uitvoeren van het raamakkoord inzake het waterbeheer in een deel van de Oostkustpolder in functie van het duurzaam behoud en de uitbreiding van het Zwin als natuurlijk intergetijdengebied
- Het verbeteren van de waterkwaliteit in het projectgebied.
- Het ontwikkelen van de natuurwaarden in het gebied door gerichte aankoop en de inrichting van de in het gebied gelegen SBZ-zones en dat in functie van de realisatie van milderende maatregelen en in functie van de realisatie van instandhoudingsdoelstellingen.
- Het ontwikkelen van een inrichtings-, beheer- en communicatievisie voor de erfgoed- en archeologische relicten in het projectgebied en dit meer specifiek voor de in het gebied aanwezige historische dijken, forten en industrieel erfgoed. Deze visie dient ook te passen binnen de ruimere context van communicatie en positionering van de Zwinstreek.
- Het aanpassen van het recreatief netwerk in het projectgebied op de nieuwe mogelijkheden en opportuniteiten geboden door de ontwikkeling van het bezoekerscentrum “Het Zwin”, de nieuwe internationale zeedijk, de mogelijkheid tot het opzetten van een grensoverschrijdend

wandelnetwerk en het natuureducatief centrum van de gemeente Knokke-Heist op de site van het als monument beschermd waterzuiveringsstation van Knokke-Heist.

De Vlaamse regering heeft op 15 april 2016 het landinrichtingsproject Zwinpolders goedgekeurd. Vervolgens werd ook de beslissing tot oprichting en samenstelling van de planbegeleidingsgroep van het landinrichtingsproject Zwinpolders goedgekeurd.

Het landinrichtingsplan Nieuwe Watergang

De uitvoering van het landinrichtingsplan Nieuwe Watergang zorgt dat:

- 1) Doelstelling 1) van het landinrichtingsproject Zwinpolders integraal gerealiseerd wordt;
- 2) Een belangrijk knelpunt in functie van de realisatie van doelstelling 2) van het landinrichtingsproject Zwinpolders opgelost wordt;
- 3) Een deel van doelstelling 3) van het landinrichtingsproject Zwinpolders gerealiseerd wordt.

Het landinrichtingsplan “Nieuwe Watergang” wil er in eerste instantie voor zorgen dat de verbinding tussen de Isabellavaart en het nieuwe pompemaal aan het Zwin gerealiseerd wordt. Hierdoor zal in de toekomst, bij periodes van hoge neerslag, een extra uitlaatpunt richting zee voor de Oostkustpolder gerealiseerd worden. Tegelijkertijd moet deze maatregel er ook voor zorgen dat het systeem dat voorzien wordt om de verzilting van de Zwinomgeving tegen te gaan, optimaal kan functioneren. De belangrijkste doelstelling van het landinrichtingsplan is de realisatie van het “Raamakkoord inzake het waterbeheer in een deel van de Oostkustpolder in functie van het duurzaam behoud en de uitbreiding van het Zwin als intergetijdengebied” via landinrichting. Daarnaast wil het inrichtingsplan ook de waterkwaliteit in de Paulusvaart verbeteren.

Door de Zwinuitbreiding verdwijnen een aantal waardevolle vegetaties. Als milderende maatregel zijn deze vegetaties “verplaatst” naar andere locaties (in beheer bij ANB) waar deze vegetaties “kansrijk” zouden zijn. De resultaten van deze translocatie worden gemonitord. Zo wordt door het project “Nieuwe Watergang” 1,3 ha rietmoeras gerealiseerd. Deze 1,3 ha kan beschouwd worden als een milderende maatregel voor de Zwinuitbreiding en verlaagt de nog te realiseren milderende maatregelen van de Zwinuitbreiding voor rietland tot 2,7 ha.

Door het uitvoeren van de verschillende maatregelen zal het hoogwaterbeheer in de Zwinpolder verbeteren, in de omgeving van het Zwin en ook nog aanzienlijk elders in de Zwinpolder. Voor de polder op zijn geheel zorgt dit voor een sterke afname van de overstroombare oppervlakte, waarbij vooral het landbouwgebied profiteert van een verminderd overstromingsrisico.

Het beschermde monument ‘Site van het Oude Fort Isabella en Hazegrassfort’ kent een geschiedenis die terug gaat tot de 17e eeuw en loopt tot en met de Tweede Wereldoorlog. Op verschillende momenten in 4 eeuwen tijd is deze locatie in gebruik geweest als militair bolwerk. Het Hazegrassfort zelf werd aangelegd omstreeks 1785 en omvatte de eerste Hazegrassluis, die de “Geule” (of de huidige Isabellavaart) afsloot van zee. De oudste constructieplannen dateren van 1782 en tonen 2 sluispanen van elk 4 m breedte. De oorspronkelijke dubbele sluis werd na 1820 vervangen door een

enkele sluisgang, de zogenaamde Nieuwe Hazegrassluis, en tevens werd de Geule binnen het fort aangepast naar haar huidige dimensies. Door de aanleg van de Internationale Dijk in 1872 verloor de sluis grotendeels haar functie in de afwatering.

Voor de geplande herprofilering van de waterloop moet er aandacht zijn voor het rechtlijnige karakter van de Isabellavaart en de beschermde kunstwerken. Daarnaast moeten de Nieuwe Watergang, de pompboezem en de omgeving ervan als landschappelijk geïntegreerd worden ervaren. Door de opeenvolging van de verschillende historische tijdslagen en de strategische ligging moeten ook archeologische voorzorgsmaatregelen worden genomen.

Internationale Zwincommissie

Op 30 november 2018 kwam de Internationale Zwincommissie samen in het Bezoekerscentrum van het Zwin. Er werd gerapporteerd over de laatste fase van de werken van de uitbreiding van het natuurreservaat het Zwin. Tevens werden het Masterplan Kustveiligheid en het Complex Project Kustvisie gesitueerd. De vergadering achtte het opportuun dat er gezamenlijk gezocht wordt naar een sprekende naam voor de nieuwe dijk rondom het uitgebreide Zwingebied.

T.OP Kustzone

De kustzone is een dynamisch gebied met grote uitdagingen op het vlak van klimaat, wonen, werken, mobiliteit, energie, water, recreatie, biodiversiteit en landbouw. Er zijn tal van projecten, visies, ideeën en er zijn veel overheden en partners actief. Heel wat initiatieven overlappen of beïnvloeden elkaar. Afstemming is nodig.

Het departement Ruimte Vlaanderen startte een territoriaal ontwikkelingsprogramma (T.OP) op voor de kustzone en tekende een samenwerkingsovereenkomst met West- Vlaanderen. Beide overheden maken samen werk van een actiegericht programma voor de ruimtelijke ontwikkeling van de kustzone op korte en middellange termijn. Samen met alle belanghebbenden en met de lokale overheden wordt op een constructieve manier samengewerkt rond thema's zoals stedelijke reconversie, verzilting en ruimtelijke kwaliteit.

Het projectgebied omvat naast de tien kustgemeenten (De Panne, Koksijde, Nieuwpoort, Middelkerke, Oostende, Bredene, De Haan, Blankenberge, Brugge en Knokke-Heist) negen steden en gemeenten uit het hinterland, die overwegend ingenomen worden door de polders (Veurne, Alveringem, Lo-Reninge, Diksmuide, Gistel, Oudenburg, Jabbeke, Zuienkerke en Damme). De voorzee, het strand, de duinen en de polders vormen immers een geomorfologisch geheel. Heel wat van de knelpunten en potenties manifesteren zich in deze ruimere omgeving.

T.OP Kustzone kan voortbouwen op de opgedane kennis uit het gebiedsgerichte traject van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen voor de Oostkust. Ruimte Vlaanderen heeft daar verschillende kustgemeenten, West- Vlaanderen, het gewest en vele partners uit het middenveld rond de tafel gebracht om na te denken over de toekomst van de kustregio. Ook de resultaten van de studie Metropolaan Kustlandschap 2100 bieden een nuttige basis voor het programma. Via ontwerp onderzoek werden hier langetermijnbouwstenen ontwikkeld voor een duurzame kustregio.

Stuurgroep

24 januari 2018

Er werd tijdens deze stuurgroep gerapporteerd over de twee cases in Knokke-Heist en Veurne die expertise bieden voor de opmaak van een kader voor reconversie en verdichting voor de kustzone. Zo werd er onder meer in Veurne een ontwerpweek georganiseerd.

Begin 2018 werd ook een studie over de ruimtelijke ontwikkelingsmogelijkheden aan de kust en de Westhoek in functie van de knooppuntwaarde en het voorzieningsniveau opgestart.

Ook werd er gerapporteerd over de samenwerking met de Vlaamse Landmaatschappij voor de realisatie van ontsnipperingsmaatregelen in de duingebieden van de Westkust. Die samenwerking zal drie jaar duren.

9 november 2018

Ook in Blankenberge en Middelkerke zijn er ondertussen ontwerpcases rond verdichting en reconversie opgestart. De stuurgroep volgt het kernteam om een nieuwe vraag naar cases te richten aan de nieuwe lokale besturen.

Ondertussen is er een ontwerpteam voor de studie van de ontwikkelingskansen in de Westhoek en aan de Kust. Het opzet is nagaan hoe knooppuntontwikkelingen ontstaan vanuit kernen. Er wordt in eerste instantie nagegaan hoe deze kernen functioneren ten opzichte van elkaar en of ze functionele gehelen vormen.

Er wordt gerapporteerd over de input vanuit T.OP Kustzone voor het ontwerpende onderzoek van het Europees project Vedette. Het doel hiervan is een grensoverschrijdende visie over de opmaak van een landschapspark met focus op het duingebied tussen Duinkerke en de IJzermonding-Schuddebeurze.

Complex Project Kustvisie

Zeewering is op basis van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen een bevoegdheid van het Vlaams Gewest.

Tijdens de vorige legislatuur kreeg Vlaamse Baaien concrete vorm met de voorstelling van het Masterplan Vlaamse Baaien in mei 2014 aan het Vlaams Parlement. De finaliteit was toen en is nog steeds de zorg dat de Vlaamse kust op een veerkrachtige en natuurlijke wijze aangepast is aan en bestand is tegen de veranderende klimaatomstandigheden en de zeespiegelrijzing. Er werd toen beslist om in eerste instantie de processen van de zee nog beter te doorgronden via multidisciplinair en geïntegreerd onderzoek.

In het huidig regeerakkoord is Vlaamse Baaien als doelstelling versterkt en bevestigd. In het najaar van 2017 wijzigde Vlaamse Baaien van naam naar Complex Project Kustvisie.

Situering

Met het Complex Project Kustvisie wil de Vlaamse overheid een lange-termijnaanpak ontwikkelen voor de bescherming van de Vlaamse kust tot 2100.

Het masterplan kustveiligheid uit 2011, dat volop in uitvoering is, verzekert onze veiligheid tegen overstromingen in de kustregio tot 2050. Het masterplan kustveiligheid gaat uit van een gematigd scenario tot 2100 met een zeespiegelstijging met 80 cm bij hoogwater.

Het Complex Project Kustvisie kijkt verder. De centrale doelstelling is de kustbescherming tegen overstromingen na 2050 verder opdrijven. De Vlaamse overheid zal onderzoeken welke bijkomende maatregelen daarvoor genomen moeten worden, boven op de maatregelen die al van kracht zijn en uitgevoerd worden in het kader van het masterplan kustveiligheid. Het Complex Project Kustvisie gaat uit van een extreem scenario met een zeespiegelstijging met 300 cm tot 2100.

De centrale doestelling van het Complex Project Kustvisie is de kust beter beveiligen. Dat zal gebeuren met aandacht voor de bestaande activiteiten en functies, zowel aan landzijde als op zee. Oplossingen om de kustbescherming te verhogen, zullen het ruimtegebruik beïnvloeden, maar ze bieden ook kansen voor win-winsituaties voor zowel economische functies (recreatie, toerisme, blauwe economie, landbouw, visserij ...) als natuur en milieu.

In de toekomst zullen er nieuwe inzichten ontstaan over de klimaatverandering en het effect ervan op onze kust. Aangezien het tempo van de zeespiegelstijging onduidelijk is, moeten oplossingen kunnen evolueren met de zeespiegelstijging, of gaandeweg uitgevoerd kunnen worden. De maatregelen van het Complex Project Kustvisie moeten dus flexibel zijn, zodat ze niet continu aangepast hoeven te worden aan die ontwikkelingen. Elke maatregel moet ook robuust genoeg zijn om bestand te zijn tegen extreme klimaatveranderingen. Het Complex Project Kustvisie heeft als doel een duurzame aanpak uit te werken voor de kustverdediging op lange termijn, rekening houdend met de problematiek van zeespiegelstijgingen die groter zijn dan 80 centimeter over 100 jaar.

Stakeholdersplatform

Voor een efficiënte organisatiestructuur met interactieve beleidsvoering werd op 31 maart 2017 een Stakeholdersplatform opgericht, onder voorzitterschap van de gouverneur. Het stakeholdersplatform Vlaamse Baaien verenigt alle betrokken actoren: de belanghebbende marktpartijen, West- Vlaanderen, alle kustgemeenten en middenveldorganisaties.

In 2018 is er geen stakeholdersforum georganiseerd. Meer informatie: www.kustvisie.be.

Noord-Frankrijk

De Vlaamse Regering stelde op 17 februari 2012 gouverneur Carl Decaluwé aan als Vlaamse coördinator van de grensoverschrijdende samenwerking tussen Vlaanderen en Noord-Frankrijk met ingang van 1 april 2012 en lopend tot 1 april 2017. Op 1 april 2016 startte dus het vijfde werkjaar van de gouverneur als Vlaamse coördinator.

In het algemeen staat de Vlaamse coördinator in voor de begeleiding van bestaande contacten of de creatie van nieuwe contacten tussen de Vlaamse administraties en hun Noord-Franse collega's en dat voor verschillende thema's.

Een belangrijk onderdeel in het takenpakket van de Vlaamse coördinator is de coördinatie en afstemming van de Vlaamse vertegenwoordiging van de twee Europese Groeperingen voor Territoriale Samenwerking (EGTS'en) die in West-Vlaanderen actief zijn, namelijk de EGTS Eurometropool Lille-Kortrijk-Tournai en de EGTS West-Vlaanderen/Flandre-Dunkerque-Côte d'Opale.

De gouverneur zetelt in de bestuursorganen (Bureau en Algemene Vergadering) van beide structuren.

Activiteiten die in 2018 door de gouverneur werden gedaan in het kader van zijn Vlaamse coördinatorschap

27 januari 2018	bijwonen nieuwjaarsbijeenkomst Franse consulaat (Kortrijk)
30 januari 2018	deelname aan de Algemene Vergadering van de EGTS West-Vlaanderen/Flandre-Dunkerque-Côte d'Opale (Veurne)
30 maart 2018	deelname aan het Bureau en Algemene Vergadering van de EGTS West-Vlaanderen/Flandre-Dunkerque-Côte d'Opale (Duinkerke)
8 mei 2018	voorzitten Regionaal Overleg Metropool (Kortrijk)
1 juni 2018	deelname aan het Bureau en Algemene Vergadering van de EGTS West-Vlaanderen/Flandre-Dunkerque-Côte d'Opale (Veurne)
11 juni 2018	bijwonen officiële lancering Interreg V-project 'Mageteaux' (Adinkerke)
5 september 2018	voorzitten Regionaal Overleg Metropool (Kortrijk)
14 september 2018	deelname aan de Algemene Vergadering van de EGTS Eurometropool Lille-Kortrijk-Tournai (Rijsel)
12 december 2018	ontvangst van Gaëtan Poelman – vanaf 2019 de nieuwe vertegenwoordiger van de Vlaamse regering in Frankrijk - en van Filip D'havé, vanaf 2019 de vertegenwoordiger van de Vlaamse regering in Nederland.

De EGTS Eurometropool Lille-Kortrijk-Tournai

Algemene Vergadering

Op 14 september 2018 woonde de gouverneur/Vlaamse coördinator de Algemene Vergadering van de Eurometropool Lille-Kortrijk-Tournai bij te Rijsel. De stand van zaken van het project Eurometropool 2.0 en de acties van het voorbije jaar werden er besproken. Het Bureau en het Voorzitterschap werden vernieuwd. Burgemeester van Rijsel, Martine Aubry, werd verkozen tot nieuwe voorzitter in opvolging van Kortrijks burgemeester, Vincent Van Quickenborne. Zij zal voorzitter zijn voor twee jaar. Meteen werden ook de aandachtspunten voor het Franse voorzitterschap toegelicht.

Regionaal Overleg Metropool

De Bureauvergaderingen en de Algemene Vergaderingen van de EGTS Eurometropool Lille-Kortrijk-Tournai worden voorbereid door het Regionaal Overleg Metropool (ROM). Dit overlegorgaan wordt voorgezeten door de gouverneur/Vlaamse coördinator en streeft gemeenschappelijke Vlaamse standpunten na.

De Vlaamse verkozenen die deel uitmaken van het Bureau en de Algemene Vergadering van de EGTS Eurometropool Lille-Kortrijk-Tournai, de Vlaamse medewerkers die deze EGTS opvolgen en een vertegenwoordiger van Transforum vzw maken deel uit van het ROM.

In 2018 vond het Regionaal Overleg Metropool vier keer plaats: op 6 maart, 8 mei, 5 september en 5 december 2018. De vergaderingen gingen telkens door in het stadhuis van Kortrijk. Voor de vergaderingen van 6 maart 2018 en 5 december 2018 was de gouverneur/ Vlaamse coördinator verontschuldigd en nam Kortrijks burgemeester, Vincent Van Quickenborne, in zijn plaats het voorzitterschap waar.

Het ROM van 8 mei 2018 werd wel voorgezeten door de gouverneur/ Vlaamse coördinator. De vergadering stond vooral in het teken van de voorbereiding van het Bureau en de Algemene Vergadering van de Eurometropool van 15 mei 2018. Voornaamste punt op de agenda van het Bureau was de bespreking van het actieplan Blauwe Park en de ad hoc financiering. Op de agenda van de Algemene Vergadering stonden de volgende belangrijke punten: nieuws over de installatie van het vernieuwde FORUM, het project Eurometropool 2.0 en de begroting van de Eurometropool.

Ook het ROM van 5 september 2018 werd voorgezeten door de gouverneur/Vlaamse coördinator. De vergadering stond vooral in het teken van de voorbereiding van de Algemene Vergadering van de Eurometropool van 14 september 2018. De stand van zaken van het project Eurometropool 2.0 en de acties van het voorbije jaar, de vernieuwing van het Bureau en het Voorzitterschap, en de aandachtspunten voor het toekomstige Franse voorzitterschap waren de belangrijkste agendapunten.

De EGTS West-Vlaanderen/Flandre-Dunkerque-Côte d'Opale

Bureauvergaderingen en Algemene Vergaderingen

Op 30 januari 2018 woonde de gouverneur/Vlaamse coördinator de Algemene Vergadering bij te Veurne. Belangrijke punten op de agenda waren enkele wijzigingen in de samenstelling van de Algemene Vergadering, de vernieuwing van het Bureau en de goedkeuring van het oriënterend begrotingsrapport voor 2018. Tenslotte werden er drie presentaties gegeven: een eerste presentatie over het Schéma Régional d'Aménagement, de Développement Durable et d'Égalité des Territoires (SRADDET) van de Région des Hauts-de-France, een tweede presentatie over het Schéma de Coopération Territoriale (SCT) van de Métropole Européenne de Lille (MEL) en tot slot een presentatie over de Stratégie départementale de coopération transfrontalière van de Conseil départemental du Nord.

De gouverneur/Vlaamse coördinator woonde op 30 maart 2018 het Bureau en de Algemene Vergadering bij te Duinkerke. Belangrijkste punten waren het werkprogramma en de begroting 2018. Als peter van de Werkgroep Water gaf de gouverneur/Vlaamse coördinator toelichting over het werkprogramma. Ten eerste zal deze werkgroep zijn rol als overleg- en coördinatieplatform voor het integraal waterbeleid opnieuw opnemen. Een tweede belangrijk element is, de uitvoering van het Interreg V project 'Mageteaux' dat de verbetering van de waterafvoer bij hoogwater in het grensgebied tussen Duinkerke en Veurne tot doel heeft.

Op 1 juni 2018 woonde de gouverneur/Vlaamse coördinator het Bureau en de Algemene Vergadering bij te Veurne. Belangrijkste punten op de agenda van beide vergaderingen waren het activiteitenrapport 2017, de jaarrekening en de administratieve rekening van het boekjaar 2017 en de eerste begrotingswijziging van 2018. Op de Algemene Vergadering werd Jan Durnez verkozen tot voorzitter en Patrice Vergriete tot ondervoorzitter. De leden van het Bureau werden eveneens vernieuwd.

Werkgroep Water

Naast zijn lidmaatschap van het Bureau en de Algemene Vergadering van deze EGTS, is de gouverneur/Vlaamse coördinator, samen met de heer Bertrand Ringot, burgemeester van Gravelines en Conseiller départemental du Nord, ook peter van de Werkgroep Water van deze EGTS. Reeds verschillende jaren wordt in deze werkgroep gewerkt aan een concreet voorstel van oplossing voor de afwateringsproblematiek in het grensgebied tussen Duinkerke en Veurne, meer bepaald De Moeren. In het kader van de gekozen oplossing zijn een aantal werken nodig op zowel Vlaams als Frans grondgebied.

In 2014 werd in de werkgroep Water een principesbeslissing genomen voor het opstarten van een Interreg V-project, met als doel de afwatering in het betrokken grensgebied te verbeteren. Een groep van zowel Vlaamse als Franse technici werkte dit project, 'Mageteaux', uit. Bedoeling is de afwatering van de Moeren bij piekdebieten via het kanaal Veurne-Duinkerke te laten gebeuren, richting Duinkerke. Het voorstel houdt concreet in dat er in Vlaanderen een doorsteek komt van het Ringslot in De Moeren via de Speyevaart naar het kanaal Veurne-Duinkerke. Op Frans grondgebied is een bijkomende doorsteek nodig in Duinkerke vanaf het Canal exutoire naar de Noordzee. Daarnaast

wil het project ook de bevolking sensibiliseren voor het overstromingsrisico en de gevolgen van de klimaatverandering.

Het project 'Mageteaux' werd in 2015 ingediend in het kader van het Interreg V-programma France-Wallonie-Vlaanderen en in 2016 door de bevoegde autoriteiten van dit programma goedgekeurd. De officiële lancering van dit project was normaal voorzien in 2017. Er waren echter nog enkele knelpunten, waardoor deze lancering werd uitgesteld. Om deze knelpunten te bespreken vond op 5 mei 2017 te Rijsel een Frans-Belgisch overleg plaats over de afwateringsproblematiek van De Moeren, waaraan de gouverneur/Vlaamse coördinator deelnam. Op de vergadering werd het ontwerp van samenwerkings-overeenkomst voor de waterbeheersing in de regio Duinkerke, Veurne en De Moeren verder besproken. De resterende knelpunten werden besproken en uitgeklaard.

In 2018 nam het project 'Mageteaux' een definitieve start. Op 11 juni 2018 woonde de gouverneur/Vlaamse coördinator in het Groot Moerhof in Adinkerke de officiële lancering van dit project bij. De gouverneur/Vlaamse coördinator schetste er in zijn toespraak de voorgeschiedenis van het project, dat het resultaat is van een intensieve samenwerking op technisch en politiek niveau tussen de Franse en Vlaamse waterbeheerders in de schoot van de Werkgroep Water van de EGTS. Het publiek maakte kennis met de complexiteit van het voorbereidende proces om tot deze oplossing te komen, niet enkel op wetgevend vlak waar een Frans-Belgische overeenkomst van 1890 en zijn aanhangsel van 1968 de waterafvoer in De Moeren regelt, maar ook op technisch en juridisch vlak om tot een grensoverschrijdend waterbeheer te komen.

Contacten met diverse personen, overheden en diensten

Op uitnodiging van ereconsul Pierre-Paul De Beir woonde de gouverneur/Vlaamse coördinator op 27 januari 2018 de nieuwjaarsbijeenkomst van het Frans consulaat te Kortrijk bij. Ook de nieuwe Franse consul-generaal was aanwezig.

De gouverneur ontving op 12 december 2018 in zijn ambtswoning Gaëtan Poelman – vanaf 2019 de nieuwe vertegenwoordiger van de Vlaamse regering in Frankrijk - voor een kennismakingslunch. Ook de voorganger van Gaëtan Poelman, namelijk Filip D'havé - vanaf 2019 de vertegenwoordiger van de Vlaamse regering in Nederland - was hierop aanwezig. Diverse thema's inzake grensoverschrijdende samenwerking kwamen aan bod, zoals: veiligheid, milieu, water en de werking van de EGTS'en Eurometropool Lille-Kortrijk-Tournai en West-Vlaanderen/Flandre-Dunkerque-Côte d'Opale.

Het Vlaams Interbestuurlijk Coördinerend Overleg Ruimtelijke Ordening (VICORO)

Dit ambtelijk interbestuurlijk coördinerend overlegorgaan, kortweg het VICORO, werd op 8 september 2006 door de Vlaamse regering opgericht in functie van een versterkte samenwerking met de Noord-Franse regio.

De centrale opdracht van het VICORO bestaat uit het instaan voor een gecoördineerde ambtelijke beleidsvoorbereiding en adviesverlening in functie van de grensoverschrijdende samenwerking met de Noord-Franse regio op het vlak van ruimtelijke ordening.

Het VICORO is samengesteld uit een vertegenwoordiger van Departement Omgeving, een vertegenwoordiger van de Provincie West-Vlaanderen (Dienst Ruimtelijke Planning), een vertegenwoordiger van WVI en een vertegenwoordiger van Leiedal. Ze zijn hiertoe door hun bestuursniveau gemandateerd.

Een vertegenwoordiger van de gouverneur/Vlaamse coördinator, die eveneens deel uitmaakt van deze commissie, staat in voor het secretariaat. De leden van de intercommunales overleggen op hun beurt ook met de betrokken gemeenten.

In de praktijk komt het VICORO 'fysiek' niet bij elkaar, maar wordt over de binnengekomen Franse dossiers per mail overlegd en informatie uitgewisseld tussen de leden van deze commissie. Dit gebeurt onder de coördinatie (van de vertegenwoordiger) van de gouverneur/Vlaamse coördinator. Eenmaal de leden elk hun advies hebben overgemaakt aan (de vertegenwoordiger van) de gouverneur/Vlaamse coördinator, worden deze gebundeld en vertaald. Met een begeleidend schrijven van de gouverneur/Vlaamse coördinator worden de adviezen vervolgens aan de bevoegde Franse diensten of personen overgemaakt.

In 2018 werd door het VICORO geen adviezen uitgebracht over Franse ruimtelijke planningsdocumenten. De leden van het VICORO bogen zich wel over de bouw van een nieuwe schuifconstructie in Duinkerke, het 'Schéma de cohérence territoriale Flandre et Lyse' en het 'Plan Local d'Urbanisme Intercommunal (PLUI)' van de MEL.

Er werden echter geen inhoudelijke opmerkingen geformuleerd en er werd daarom geen advies uitgebracht.

Milieuzaken

Door de stad Wervik werd de gouverneur/Vlaamse coördinator in september 2017 op de hoogte gebracht van een aantal klachten inzake milieuhinder afkomstig van een Frans bedrijf. Deze klachten werden door de gouverneur/Vlaamse coördinator via een schrijven van 3 oktober 2017 overgemaakt aan de heer Michel Lalande, Préfet de la Région Hauts-de-France, met de vraag deze klachten door zijn bevoegde diensten te laten onderzoeken. In oktober 2018 ontving de gouverneur/Vlaamse coördinator een brief van de prefectuur met een overzicht van de genomen maatregelen. Het stadsbestuur van Wervik werd hierover geïnformeerd